

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Адреса:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

PIK XII

Ч. 6 (566).

СЕРЕДА, 5 ЛЮТОГО 1936

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, FEBRUARY 5th, 1936. No. 6 (566). VOL. XII.

Етіопці знищили цілу дивізію італійської армії

Адіс Абеба. — Урядове повідомлення з минулої суботи говорить, що етіопська армія вбила в бою на північному фронті 3,000 італійців. Говорять, що ціла фашистська дивізія чорносорочників цілком знищена. Біля 5,000 італійських солдатів ранені і захоплено 18 танків, 33 польових гармати, 175 машинних кулеметів і 2,605 рушниць.

ТУРЕЧЧИНА ПЛАНУЄ ОЗБРОЄННЯ ДАРДАНЕЛІВ

Лондон, Англія, 3 лютого. — Авторитетні турецькі кола заявили минулої п'ятниці, що уряд Туреччини планує фортифікацію Дарданелів. Вони кажуть, якщо Німеччина озброїть демілітаризовані зони над Реном наперекір Версальському договору, то Туреччина мусить дбати про охорону своєї країни.

КРИГА ЛЕДУ ЗАБРАЛА 1,800 РАДЯНСЬКИХ РИБОЛОВЦІВ І 1,480 КОНЕЙ

Москва, 25 січня. — Пресо-відомості повідомляють, що на Каспійському морю вдалося велика крига льоду забрала з собою 1,800 риболовців і 1,480 їхніх коней. Віддворання льоду постоє в наслідок великих снігових бур. Повідомлення говорять, що риболовці мають поживи лише на 40 днів. Кажуть, що друга крига льоду відорвалася від берега й забрала з собою біля 40 риболовців, які не мають жодної поживи. негайно вислано два аероплани, щоб

АМЕРИКАНСЬКА БУРЖУАЗІЯ МУЧИТЬ НЕВИННИХ ХЛОПЦІВ

Поліція веде на суд вісьмох негрських хлопців в Декатопрі. Так їх тягнуть по судах вже п'ять років безвинно.

Стюарт Смит перестерігає перед облудою соціал-кредиту

Келгарі, Алта., 27 січня. — У Гренд театрі відбувся великий масовий мітинг минулого понеділка, на якому Стюарт Смит, визначний канадський комуніст, дав звіт з сьомого конгресу Комінтерну, який відбувся в Москві минулого літа. Понад 1,400 людей уважно вислухали промову Смита, в якій широко було з'ясовано положення трудящих у цілому світі, а зокрема в Алберті. Він перестерігав трудящих Алберті перед загрозою соціал-кредитової партії, яку вживають реакційні елементи для облуд-

рення народу. Робітничі і фермерські маси Алберті підтримали соціал-кредитову партію з метою, що отримають підвищення купівної спроможності через провінціального уряд. "Питання тепер ясне, — підчеркнув С. Смит. — Чи дасться трудящі Алберті підвищення купівної спроможності, тобто допущення життєвих умов, чи цей великий рух положення трудящого народу Алберті знайде на ніщо? С. Смит закликав в імені комуністичної партії будувати широкий єдиний народний фронт в Алберті.

В САСКЕЧЕВАНІ ШИРИТЬСЯ ЕПІДЕМІЯ ІНФЛЮЕНЦИ

Саскатун, Саск. — По саскечеванських містах сильно шириться епідемія інфлюєнці. Правда, не є вона такого гострого типу як в 1918 році, але досить гостра, щоб положити людей на кілька днів до ліжка. Місто за містом повідомляють, що третина або половина мешканців лежить в ліжку. Сотки студентів в Саскатуні хворі і не вчають до шкіл. В багатьох офісах працює лише частина офісових робітників.

УРЯД АРГЕНТИНИ ВИДАЄ \$22,000,000 НА БУДОВУ ЗБИЖЕВИХ ЕЛЕВЕЙТОРІВ

Буенос Айрес, Аргентина. — На рекомендацію всекаревого комітету, який розслідував справу будови збіжжєвих елеваторів в Аргентині, президент Хусто видав декрет, на підставі якого аргентинський уряд приступить до негайного будовання елеваторів й видасть на них \$22,000,000.

35 ВИПАДКІВ ЗАГАДНОЇ ДИТЯЧОЇ НЕДУГИ В НОВИЙ СКОШІ

Галіфакс, Нова Шотландія. — В Новій Скошії зареєстровано більше як 35 випадків дивної невідомої недуги дітей, яка робить їх безнадійними каліками. Таку заяву зробив минулої п'ятниці спеціаліст др. Т. Е. Екер. Він сказав, що ця невилічима недуга не є новим явищем, бо вона існує в Новій Скошії від ряду літ.

ТАЙНА РАДІОСТАНЦІЯ

Як доносить преса, в північній Чехословаччині діє таємна, давня радіостанція з прогітлерівською програмою. Вей допелерний з'явився викрити місце її перебування не дали вислідів тому, що, як здається, радіостанція, що кілька днів переноситься з одного місцевості до другої.

В ЛУЦЬКУ ЗАСУДЖЕНО УКРАЇНСЬКИХ ТЕРОРИСТІВ

Варшава, 28 січня. (Пат.) — В процесі українських терористів в Луцьку, об'єднаних в готуванні замаху на життя польського поєводи Юзефа Єського, головного підсудного, Куча, засуджено на десять років ув'язнення. В наслідок пристосування до цього присуду закону про амнестію термін ув'язнення зменшено до шість років.

МАКСИМ ЛІТВИНОВ ВІДБУВ КОНФЕРЕНЦІЮ З НОВИМ КОРОЛЕМ АНГЛІЇ

Лондон, 30 січня. — День після похорону бувшого англійського короля Юрія V, тобто вчора, новий король Едвард VIII в палаці Бакінгем прийняв ряд європейських дипломатів і королів. Радянський міністр закордонних справ Максим Літвінов, який приїхав до Англії, щоб взяти участь в похороні помершого короля, також брав участь в розмові з королем Едвардом VIII. В часі розмови з королем, Союзом.

Літвінов найбільше привітав увазі напруженому стані на Далекому Сході, а також середньо-європейським справам. Це є перше прийняття радянського представника в палаці Бакінгем від часу Жовтневої революції. Політичні кола надають великого значення цій розмові короля з Літвіновим і вважають прийняття за вираз бажань урядів встановити найдружніші взаємини між Великою Британією і Радянським Союзом.

УРЯД ГІТЛЕРА ЗДИРАЄ ВЕЛИКІ ПОДАТКИ З ТРУДЯЩИМИ НА ВОЄННІ ЗБРОЄННЯ

Берлін, 1 лютого. — Не дивлячись на велику нужду, голод і злидні, що їх переживає трудящий народ Німеччини, фашистський уряд здирає великі податки з німецького трудящого народу й витрачає на підготовку війни. Ф. Райнгардт, секретар державної каси, заявив, що за останніх 9 місяців 1935 року на основі фашистської програми стягнуто податку на суму 7,190,400,000 німецьких марок проти 6,081,500 за той самий час в 1934 р. і 5,147,800,000 в 1933 році.

Збільшення податків, каже цей Райнгардт, конче потрібне для фінансування військового зброєння. Фашисти планують в 1936 році здерти з населення додаткових ще 1,300,000,000 марок податку. Німецький фашизм готується піти війною на схід, щоб здобути колонії для німецьких капіталістів. Та заледви чи схоже німецькій народ воювати проти Радянського Союзу, жителі якого послають в німецьким трудящим.

СЕЛЯНСЬКА ПАРТІЯ РУМУНИ ГОТУЄТЬСЯ ДО САМОБОРОНИ

Букарешт, 28 січня. — Тому, що різні фашистські групи допускають деяких вчинків насильства і терору, румунська національна селянська партія постановила покинути до життя свою "Селянську гвардію", організацію, що має головним завданням оборонити політичні ліберальні цінності перед нападом фашистів. Селянська гвардія була зліквідована минулого року на домагаши уряду.

Вживаючи методів терору, фашисти побили недавно тому на Букарешті в допоміжних виборах до сенату провідників канадської селянської партії перед нападом фашистів. Селянська гвардія була зліквідована минулого року на домагаши уряду.

Тим Бак дістав від уряду дозвіл на вїзд з Канади

Торонто. — Генеральний секретар Комуністичної Партії Канади Тим Бак, вїхав з Канади до Сполучених Держав. Важливість поїздки Тима Бака полягає в тому, що це перший раз один з вісьмох комуністичних провідників, які сиділи в кінгстонській тюрмі за комуністичну діяльність, вїхав з країни від часу ув'язнення. "Тикет оф лів" правила строго забороняють бувшим в'язням залишати країну, а Тим Бак вїхав за спеціальним дозволом ремісійного відділу міністерства юстиції в Оттаві. Тим Бак написав листа до міністерства юстиції за дозволом вїхати з Канади і взяти участь в бенкеті з нагоди 76-роковин уродження провідника робітничого руху в Нью Йорку. Від голови ремісійного від-

ділу прийшла відповідь, що міністер розглядає апликацію Тима Бака про його цілковите звільнення від рапортування (до поліції) та що міністерство юстиції не буде мати нічого проти, коли він вїде з країни.

ПРОТИ ВИМІНИ ВОВНИ ЗА НІМЕЦЬКІ АВТОМОБІЛІ

Кенбєра, Австралія. — План виміни австралійської вовни за німецькі автомобілі стрінувся тут з сильною опозицією. Сер Генрі Голет, міністер без портфєлю, під проводом якого провадяться нові торговельні переговори, заявив, що було б несправедливо виміновати австралійську вовну за німецькі автомобілі не даючи таких самих привілеїв іншим країнам, що купують вовну в Австралії.

НА ВУЛИЦЯХ КАІРА ПРОДОВЖУЮТЬСЯ БОЇ МІЖ СТУДЕНТАМИ І ПОЛІЦІЄЮ

Каїро, Єгипет, 30 січня. — Відновлені криваві сутички і бої між англійськими студентами і поліцією та британським військом продовжуються. Ці бої викликали велике напруження в цілому Єгипті. Населення обурене до крайності проти британської влади. Бритійська поліція в ставлєних шоломах, озброєна у всякого рода зброю, патрулює вулиці міста, а військо в різних місцевостях стоїть напоготові до акції. Число ранених і вбитих швидко збільшується і бої на вулицях не перестають. Єгипетський король Фуад покликав лідера націоналістів Нагаса Пашу, щоб він сформував новий уряд, сподіваючись злихомирити цим способом націоналістів, але він відмовився взяти на себе це завдання. Король покликав відтак свого секретаря Алі Магер Пашу, щоб він сформував уряд. Це завдання він виконав, складаючи уряд з осіб різних політичних партій, зробиючи цим способом усунути теперішню політичну кризу.

СЕР РОБЕРТ БОРДЕН ДУЖЕ ЗАЦІКАВЛЕНИЙ В "ЗДОРОВІЙ КРЕДИТІ" КАНАДИ

Торонто. — Сер Роберт Бордена, бувшого консервативного прем'єра Канади за воєнних часів, переобрано президентом Кравн Лайф Ешюренс Ко. на річній мітингу, що відбувся тут минулого четверга. У своїй промові до шероців, Борден сказав, що Канада мусить втримати репутацію доброго довжинка в очах світу. Велику частину довгів Канада винна закордонним фінансістам, тому цих фінансістів треба переконати, що ка-

надський уряд заплатить їм кожний цент довгу, щоб вони не втратили довіря до Канади. Фінансовий звіт асєкураційної компанії, якої бувши прем'єр є президентом, виявляє, що майже цієї компанії зросло в минулому році на 11 процент й становить зараз \$23,669,127. Немає сумніву, що ця компанія вложила кілька мільйонів доларів в державні бонди й тому то сер Роберт Борден так дуже цікавиться "добротою репутацією" Канади як довжинка.

ПЛЕНУМ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ УХВАЛИВ ПЛАН ЗБІЛЬШЕННЯ ПРОДУКЦІЇ ЗБИЖЖЯ

Київ. — Від 26 до 30 січня відбувся пленум Виконавчого Комітету Комуністичної Партії (більшовиків) України. На пленумі дискутовано між іншими кампанією весняних засівів і заходів забезпечення великого збору збіжжя, цукрового буряка та інших технічних культур. Пленум рішив досягнути збільшення продукції буряка в базових бурякових районах до 210 центнарів з гектара і 215 центнарів на державних фармах. Для місцевої індустрії олобрено план збільшити видатність продукції на 34.2 проц.

КАЖЕ, ЩО АБЕРГАРТ НЕ ДАСТЬ ОБІЦЯНИХ ДИВІДЕНДІВ

Торонто, 1 лютого. Дж. А. МекКіннон, ліберальний посол федерального парламенту з округу Едмонтон вест, в розмові з представником преси в Торонто заявив, що Абергарт не буде платити \$25 дивідендів, які він приобіцяв перед провінціалними виборами в Алберті, бо це не можливе. Проте МекКіннон заявив, що уряд Абергарта відбуде повний реїнцєс при владі, бо народ помало позбудеться думки про \$25 дивіденди і буде доволенний, якщо соціал-кредитова партія буде так справивестя, як попередній уряд.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ ЕКЗЕКУТИВ ДАНО ПРАВО ПЕРЕГОВОРЮВАТИ В СПРАВІ ЗЛУКИ

Едмонтон, Алта. — Висхіднування вибір нового виконавчого комітету Ліги Фармерської Спільноти в Алберті, комітетом ухвалено резолюцію, щоб екзектив, яку виберило на останній провінціалній конференції, дано повне право вести переговори з Юнайтед Фармерс оф Алберта в справі злуки. Автоматичним переїмобром членів бувшої екзективи на цей рік, тов. Дж. Дж. Серєда записався провінціалним секретарем ЛФФ в Алберті. Одобрено резолюцію від імені ЛФФ в Тороні, в якій він відіслав своє бажання й преси домогати, щоб йому було поволено зв'язати візит з членами

галиувати місцевий рух, який очолює би на ширшу скалю фармерів різних повітів. Відділ ЛФФ в Говелі прислав подібну резолюцію. Він вже прилучився до руху у своїй місцевості під назвою Тамп Лейк Локал Асоєіацішн. Відділ ЛФФ в Шемрок Велел є претім з ряду, що започаткували локальний рух у своїй місцевості. З започаткуванням повного руху в місцевостях і від іменю назвою, члени постуючих організацій в Алберті будуть також мати повне право вести переговори з Юнайтед Фармерс оф Алберта в справі злуки. Фармери радо прилучилися до руху, який цікавиться своїми місцевими справами.

ОЛЕСЬ ДОНЧЕНКО

РОДИНА МАРТИНОВИХ

ПОВІСТЬ

(Продовження).

Дівчина сиділа в своїй кімнаті. Бурхливе піднесення спало, залишався легенький смукот та солодка втома. На мить з туману виринув образ Борисчука. Він був такий далекий, маленький.

23

Дві букси згоріли у вальці Мануїла Чумака. Бригадир мастильників був насуплений, суворий. Ніхто не знав, що трапилось на серці в Мануїла. Витріскувати очі його не вміли, як дві краплини ртуті.

Він прийшов до Маслово. Не привітавшись, відразу ж спитав:

— Ну, чув новину? Маслово похитав головою:

— Погані справи. Звісно, чув. По кутках зашепотіли тепер ворожі язички. Ще б пак: у Чумака горять букси!

Руда повстка борідка клинчиком витяглась уперед. Погасив бачок сімхотливий вогник. Маслово поділяв лихо свого товариша, "суперника" в соцмаганні.

— І сам не знаю, Якове Макаровичу, як це сталося, — розводить Чумака руками. — Не догледів хтось із моїх хлопців. А тут, мов на гріх, не можна зараз з'ясувати, хто оглядав ті букси. Спішка була. Дали нам валку поверх норми. Вороги й справді зашпилю по кутках, агаціяно ведуть. Сам чув розмови: "Коли, мовляв, у Мануїла букси горять, то в нас і бог звеліт". За ізотівський похід боюся, Якове Макаровичу.

Маслово поскріб п'ятернею зарослу жорсткою щетиною щоку.

— Ось що, Мануїло. Ти, звісно, не журися. І за похід не бійся. Одно скажу: може тут і справді спішка винна, недогляд, а може таки й ворог скористався з цієї спішки, наміснице не похитав букси. Як у тебе, підходящі ребята?

Чумака вимовив. В уяві пройшли обличчя бригадників. Що про них скажеш? Всі наче з запалом беруться до змагання, ретельно оглядають вагони. Та й досі ж жодного випадку ще не було, щоб підшипники псувалися. Не інакше, як випадком, недогляд.

Мануїло знизав плечима.

— Ребята? Не жалієся досі на них. Ні, всіх знаю, як за працюватих хлопців. Пролетарія, бідняки. Чужаків між ними немає.

Довго ще жалівся на своє горе бригадир мастильників. Того ж дня він скидав бригаду.

— Осоромились ми, хлопці. Ганьба нам! — сказав гірко, глухо. — Ворог тепер використовує цей випадок. Патякають уже язички. Ну, та тепер нічого не вдієш. Того, що скоїлося, не забути, а виправити наші не пізно.

— Справді, ганьба, — обізався Безвіконний. — Я як почув, їсти не міг. Ех, викликали Маслово на змагання, а сами отакого сорому дикалися!

Самі винні, — відрубав Чумака. Його округле обличчя за один день злізло, потемніло. — Самі винні, — повторив холодно, суворо. — Давайте ж виправляти гріх. З сьогоднішнього дня за кожним розподілом і закріпимо місяця в вальці. Кожний із вас має знати й твердо додержуватися встановленого ладу. Одні оглядають ліві букси, інші — праві. Щоб знеособію в нас навіть не тхнуло.

Мануїло не уявляв, як він тепер гляне у вічі начальникова політвідділу. Сором лїк серце. А з'явиться що чого треба, неодмінно треба. Так мовляв, і так — згоріли дві букси в бригаді. Два відчеплення.

І тільки ввійшов у кабінет Сави Мартинова, сама схилилася голова в бригадира. Почував себе так, наче школяр, що вліпмався на негарному вчинку. Та зза столу вже встав начальник, пішов назустріч.

— Заходьте, товаришу Чумака, заходьте. Сідайте. Сам підсунув стільця, обличчя веселе. Що це, невже й досі не знає про ганьбу Чумака?

Але Сава все знав, чув уже. Знав і про те, як журиться бригадир мастильників. І по його обличчю, по тому, як схилив Мануїло голову, прочитав начальник політвідділу все те, що робилося зараз у серці старого робітника.

Зустрів привітно, весело.

— Еге-ге, товаришу Чумака, невже ви думом упали? Оце й так! Не вірю! Не по більшовицькому це — отак впадати в тугу...

Чумака підвів зняковіле обличчя.

— Соромно, товаришу Мартинов. Не виправдав довір'я. Всю ніч не спав.

Але замість догани старий мастильник почув теплі, приязні слова:

— Як ви не підірвали довір'я, товаришу Мануїло. Не майте віримо. Ваша бригада найкраща. Знаємо, що далі не трапляється в вас жодного відчеплення. Ви посылите пильність, ще краще організуєте роботу. Адж, це найважливіше — правильна організація праці. А щодо цих двох попованих букс, просто скажу — видно тут ворожу руку. Ви чули про гайку в циліндрі паровоза С? А це ж не одна гайка. У всьому районі є багато таких випадків, коли ворог навміснице псує паровози, прагне робити аварії. Отож, товаришу Мануїло, це й це раз нагадує вам про пильність. Ворог замаскувався. Хто знає, чи не проліз він у вашу бригаду з певною метою — підірвати авторитет ударної бригади, загальмувати ізотівський похід на транспорті, знекредитувати його. Чи добре ви знаєте своїх бригадників?

Це питання вдалося Чумака. Про це питав його й Маслово. про це питав начальникова політвідділу. Трешкожна гайка заново встановлена, і це, коли справді помітився — не зумів розкуєти його в своїх мастильників? Що коли повірив він, Мануїло Чумака, зазначивши, удаваний ретельності хлопців? Ні, так не можна, не можна всіх підозрювати. Але, можливо, серед них єсть хтось один. Хто?..

Чи думка, що в його бригаді хтось навміснице організував горішні букси, не давала Чумакові спокою. Він ввійшов від начальника політвідділу стриманіший збентежений ще більше ніж перед ним. Вночі Мануїло не спав. Наче з туману, зривав перед його запаніями очима такі знайомі, знайомі обличчя бригадників. Мастильники тикали себе пальцем у груди й питали:

— Чи це я? Чи це я?..

Але скільки не думали в ніх Чумака, нічого не міг він

Німецький фашизм, це не лише кривава диктатура капіталу, це палій нової світової імперіалістичної війни, головно ж війни проти Радянського Союзу, хоч може сам згоріти в тій війні. (Повищий малюнок спеціально надіслав до "Укр. Роб. Вістей" Ас. Литвак з Одеси).

ім відповісти. Думки сгрибали, як м'ячі. М'ячі були важкі й гарячі, вони боляче били в голову.

Може Безвіконний? Ні, це неможливо! Він, Чумака, сам бачив, як завжди заподіючи працює Безвіконний. Татарченко, може? Невже цей довгоязичний глистюк?

Пригадав, як обурювався Татарченко з того, що Маслово запозичив доповідь його, Мануїлової бригади. І, пригадавши це, враз відкинув підозріння. Ні, Татарченко просто нерозв'язаний, відсталий йолоп. Занадто він безпосередній, не хитрий. Що думає, те й на язичі. А працює як? Зігнеться, на коліна впаде — пух із букси здуває. Ні, не він!

Чумака перебирав у пам'яті слова й вчинки останніх двох бригадників. Ну, на цих ніяк не можна сказати. Та вони завжди біля нього, бригадира. Сами анічогісінько не роблять. Придивляються, вчаться...

Подушка гаряча, не дає прохолоди розпаленій голові. Ні, мабуть, не засне сьогодні до ранку Мануїло Чумака.

24

Шурубак... Це прізвище добре запам'ятав Терень Борисчук. Випадково прочитав він у багатотиражці, що робітники, контролери якості викрили ворога Шурубак, журуля, що навміснице псував паровози. Пригадав свою першу зустріч з машиністом, коли він, Терень, працював ще стрілочником. Пригадав потім Шурубак на зборах, де той виступав з запальною промовою, закликав до виробничих перемог.

Так ось який ворог, ось який шкідник! Конкретно, в житті зустрівся з ним Терень. До цього часу, читаючи в газетах про класового ворога, слухавши його доповіді, хлопцев уявляв собі цього ворога дуже туманно. Це був зарослий похмурий журуля, що ховає десь у халявах чобіт фінку або одразу ж була якась огидлива вусята пика з виріченими очима, в старій, солдатській шинелі. На плечах сиділи зграйливі наплічники, а самі наплічники з золотими зірочками сховані до слухного часу в кишені.

Це була увава. А тепер башмачник побачив ворога в житті таким, як він є в дійсності. Це був машиніст у засмалцьованому піджаку, руки в нього в мазуті й він їх витирає паклею. Цей машиніст закликає на зборах до соцмагання, закликає твердо йти під прапором комуністичної партії, а на роботі, в депі, вводить тихцем із строю паровози. І ніяких офіцерських наплічників. Глянути — роботяга, свій брат, пролетар.

Тут, на гарці, в депі, в майстернях, на паровозах, були свої закони. Тут були перемоги й поразки, тут точилася боротьба. Ворог маскувався, шкочив на кожному кроці. Тут не було глухого бору з старими соснами й дубами. Зимовими довгими ночами це вили голодні вовки. Тут були паровози й ударні бригади, але були й свої вовки — замасковані, хитрі, хитрі. Проти них годі виступати з двостолкою. Проти них треба ладнати іншу зброю — гострішу, досконалішу. Їм'я тієї зброї — робітничая пильність, трудова дисципліна, опанування техніки.

Техніка! Старий башмачник Перегуда додержав свого слова. День по дню він навчав Борисчука башмачної справи. Він пишався з того, що робив його учень.

Терень протягом короткого часу засвоїв методи свого вчителя. Він уже не псував вагонів. Здалека він легко визначав "чужою", який котиться вагон: порожній чи з вантажем. Безпомилково брав потрібну відстань до гальмової позіції. Знав, як треба гальмувати під час дощу, вітру, під час "сухого" морозу.

Часто вночі, коли хлопець залишався віч-на-віч з своїми думками, він пригадував свій шлях. Короткий він, цей шлях. Але скільки в ньому пригод, скільки перемог! Розумів Терень, що він уже не колишній лісовик, не колишній "ведмедин". Життя й робота навчили його новому світоглядю.

Найбільше цінував Борисчук те, що він на гарці став комсомольцем. В комсомолі він був і раніше, але тільки на гарці, в ідеальній боротьбі за чужу техніку, він вивчав справжнє комсомольське обличчя.

Недарма вперше на гарці комсомольський осередок. Не дарма поспішав у цей осередок. Прорив ліквідувати. Башмачник тепер уже не бив вагонів, стрілочники не загавляли їх на гарці. Але дисципліна все ще була не на потрібному рівні, не було правильної організації праці. І в цій боротьбі за дисципліну, в боротьбі з нехлюйством у роботі простав і мійчій комсомольць Терень Борисчук.

Якось дустрів його секретар осередку Кухлик.

— Знаєш, що я тобі скажу, Борисчуку? Хочу тебе в бюро рекомендувати. Га? Як ти дивився на це? Комсомольць тебе, просто скажу, кунілий, широбинчик такий як. Ну?

Терень не лаявся промовчів. Розумів він, це відпові-

дальна й важна робота, але почував у собі десь сил, впевненості — не підкачає... Але просив про одно: не відривати від роботи. Не хотів кидати гарку.

І тут пригадав, які сумніви мучили його колись, коли йшов уперше працювати башмачником. Пригадав-безсонні ночі, пекучий сором за попований вагон. Здалося, що це було так давно... давно...

І вже як фантастична, нереальна згадка поставив образ вайлуватого хлопця в козушку, в чоботях з височезними за коліна, халлявами, з рушницею за плечима. А вітрець приноситься звідкілясь, за лісових горбів і яруг, із далекого степу, глухий шум поїзда.

Хлопець стоїть й напружено слухає, і наче зростають у того хлопця великі легкі крила за плечима. А вітрець приноситься звідкілясь, за лісових горбів і яруг, із далекого степу, глухий шум поїзда.

Хлопець швидко калатає серце, бо він ночами довгими, довгими, зимовими ночами мріє про велике місто, про сталеві рейки... І той хлопець — він, Терень Борисчук.

Йому часто доводилось сперечатися з товаришами, такими ж башмачниками, як і він, що мешкали з ним укупі в житлогуртку. Багато з них дивилися на свою роботу тільки як на засіб заробляти.

Найбільше сперечався Терень з Іваном Відногою. Це був рудий хлопчина, башмачник-новач. Якось пізно вночі, коли хлопці вже спали, Терень довго засидів над алгеброю. Він так заглибився, що не помітив, як Відного став з ліжка й тихо підійшов іззаду. Ураз Терень почув за спиною його глузливий сміх.

— Ха-ха, за чужою сном не милий? Сидиш, полуношнику, цихрами бауєшся? Бухгалтером хочеться стати, аж воно мухотить, чоботи не псувають...

Він просів поряд на краю стільця. Не спускав з Тереня рибачих, білих очей, з довгими рудими війми.

— Ось що я скажу тобі, Терешко. Брось! Не личать тобі цихри. До цихер капітал треба мати, он воно що. А наше діло — башмаки. Йй-пра, брось!

І з якоюсь тугою в голосі він далі:

— Ех, Терешко! Башмаки ставиш, поїзди хвормуєш, а ті поїзди й підуть. Підуть, а ти остачешся на місці. І в'ять хвормуєш, і в'ять ідуть поїзди, а ти... зостаєшся...

Терень слухав з поширеними очима. Серце йому застало швидко, і журбота й радість хвилювали його. Він раптом відчув, як рідна йому мрія брешить у голосі Відного. Чи не сам він, Терень, колись отак прислухався в лісі до гуркоту далекого поїзда?

І, стримуючи хвилювання, Терень сказав:

— Ну, от і видно, що ти дурнуватий, Іване. Атож, ти не сердься на мене! Правду кажу — дурнуватий. Радиш мені покинути вчитися, а сам... сам хочеш поїхати кудись, світу побачити. Та хіба ж без науки це можна? Чудний ти! Наука, брате, це така штука. Довга вона й міцна, її пальцем не вколупаєш. Я тобі просто скажу: захочеш — інженером будеш. Б Москву вчитися поїдеш.

— Куди нам... — Ха! Чудний ти, вірне слово. А коли ж це не нам, Іване? Про Мартинових нуб? Нашого начальника політвідділу знаєш? А він же синок-машиніст Маркела Мартинова. Во, брате. Такий же робітник, як і всі. Другий його син — скульптор, третій — лікар.

— Зануди.

Терень аж відсахнувся.

— Що? Що ти говориш?

— Зануди, говорю. Дати б їм башмак у руки, хай би на морозі постояли...

Два почуття боролися в Івановому серці. Одно породжувало бунт проти життя в темряві, мимохіть скеровувало думки до того, що народжувалося навколо. Друге почуття зривало з темних куточків минулого, і тоді він, селяк, у лікарі і в учелі, в кожній освіченій людині бачив "пана". Він почував, як здристь до цих людей, але ця задрість не викликала обчуження й собі бути такими, як вони. Бажання те хвилювало у зневірі до себе. Іван Відного не вірив, що він може бути інженером життя.

Терень простяг йому свої руки.

— Дивися, Іване. Зашкарублї, га? Мозолї єсть? Як і в тебе. Правда? Поруч з тобою на гарці працюємо, а ріжниця між нами чимала. Ти, буває, б'єш вагонів, а я ніколи. Хоч колісь і в мене було два випадки. Оце перша різниця. А друга така: ти не знаєш, що робитися в світі, а я знаю. Нове наше життя кміче тебе, а ти відвертаєшся від нього. Я ж іду з ним укупі, будую, вчуся. А ти думаєш, що це не твоя справа будувати соціалізм? Знаєш, що таке соціалізм? Не знаєш? Зараз розповім тобі докладно. Ти вже й будуєш його. Де? На гарці. На своїй ділянці. У кожного своя ділянця, кожний працює по своїй здібності. В одних ділянця маленька, а в інших — ого, не обіймеш!

Іван Відного слухав. І мовчав. Спочатку з недовір'ям, а потім напружено ловив кожне слово. Терень говорив...

Спокійне дихання сонних товаришів. Не сплять тільки двоє — Відного й Терень. За вікнами — ніч. За вікнами — нічні колії й шемрають зашкарублї нелюстєк морозу.

25

Щодня контролери якості скаржилися на погані стан із стрілками. Чужі виходили з рейок саме на стрілах. Помітили, перевірили. Стрілки винищені, були засмічені, зіпсовані. Товстий шар бруду вкривав переводи. Сміття ретельно ховало від людського ока всі технічні дефекти.

В той саме день, як усіх контролерів якості Сава Мартинов кинув на перерізу стрілок і хрестовин, на стрілянці № 37 трапилось аварія: звалювався з рейок потужний паровоз "ФД". Сава нетакою ж подивився до начальника станції. На місце аварії прибула комісія. Виянилось, що стрілка була несправна: не знайшли костилі, дєро відстало від рамної рейки. Цих дефектів не можна було помітити, дєро б була та сміття, що місяцями накопичувалися, заважаючи перевезенню.

Стрілочника призначено до відповідальності. Аварія була трешкожним епізодом, і через два дні на всіх путях зранку до вечора почалися шестка стрілок. Татаєв поспішав на партзбори питати про чистоту хрестовин. Контролери якості не залишили без огляду жодного переводу, жодної хрестовини. Стрілочники озброїлися допатами, вінками, ломани. Це вже була не просто собі чистка, а похід на технічний огляд станційного пультного господарства. Кирило Кини перший оголосив себе ізотівцем. Стрілочники прилучилися до ізотівського походу на транспорті.

(Далі буде).

В ЦЕНТРАЛЬНІЙ АЛБЕРТК ПОШИРЮЮТЬСЯ ПОКАЛЬНІ ТОВАРИСТВА ФАРМЕРІВ

Едмонтон, Алта. — Звідомлень про різних місцевостей в тутешній місцевій пресі вказують на широкій рух на фармах в центральній Алберті, який виявляється в формі локальних фермерських товариств.

Минулої зими приблизно в шопору фермери околиці Боннівилт започаткували локальну групу під назвою Нортвуд Фармерс Юніті. Цей локальний клуб фермерів вкрай Боннівилт був їхньою головною організацією, при допомозі якої вони зберігали свою соціальну активність.

Місцевість Шемрок Велі започаткувала тепер в себе рух фермерів під назвою Фармерс Протектив Асоційейшон. Цю назву взято від організації Мючуел Протектив Асоційейшон оф Фармерс, яка існувала в Саскечевані кілька років тому. Бувший молодий студент Алберта Каледж є секретарем цього руху в тій місцевості, а це свідчить про те, що молодь бере в ньому активну участь.

Фармери довкола Едмонтона звідомляють про рух під назвою Гавн Лейк Локал Асоційейшон. До локального цього товариства належать члени всіх організацій й працюють в ньому колективно.

ПРЕКРАСНИЙ ПРИКЛАД СИМПАТИКА ЛФЕ

Мала забава в хаті Лепецького в Сюкі Лейк, Алта., принесла \$11.80 для втримання провінційального офісу Ліги Фармерської Єдності в Едмонтоні. Влаштуванням забави зайнявся тов. Лепецький зі своєю дружиною.

Ще інша забава, яка недавно відбулася, принесла таку саму суму грошей на пресовий фонд укр. робітничо-фермерської преси і \$3.15 для провінційального офісу ЛФЕ.

Провінційальний офіс Ліги Фармерської Єдності в Едмонтоні дякує товаришів і товаришів Лепецьким за їхню допомогу й добру роботу.

СВЯТОЧНИМ КОНЦЕРТОМ ВІШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ В. І. ЛЕНІНА

Біггар, Саск. — Пам'ять смерті Леніна ми вшанували концертом, що відбувся 19 січня. До цього концерту ми добре приготувалися, але він не був так успішний, як цього бажали і сподівалися. Причина є та, що того самого дня відбулося в нашого сусіда весілля і багато наших членів воліли піти на весілля, чим на це велике свято.

Ті члени, що пішли на весілля, зберегли святокування, застерігають на критику і на зборах ми цю справу порушимо.

Концерт не був надто успішний це й тому, що того дня було дуже зимно.

Тверезий.

ПІДПISУЮТЬ ПЕТИЦІЮ ЗА ДОПЛАТУ ВІД ПУЛУ

Вейпрайт, Алта. — Місцеві Вейпрайт, Алта. члени збирають підписи на петиції, щоб уряд доплатив фермерам за штенно, яку вони доставили штенночому пулу 1936 року. Підписування петиції закінчено в цій місцевості, а тепер їх поширено на інші місцевості. Фермери в Блекфут і Стрітсман збирають підписи у своїх місцевостях, а Спітценс Протектив Асоційейшон, новосформоване товариство у виборчій округі Сторжен, теж обговорює це питання.

Тимміс, Онт. — Минулого четверга вогонь знищив римокатолицьку церкву св. Антонія, що була найбільшою церквою в цій місцевості. Шкоду обчислюють на \$150,000.

За Масову Розбудову Українських Робітничо-Фармерських Організацій

ПРОТИ НАЦІОНАЛІСТИЧНО-КОНТРЕВОЛЮЦІЙНИХ УХИЛЬНИКІВ, ЗА ПІДВИЩЕННЯ ІДЕОЛОГІЧНОГО РІВНЯ НАШОГО ЧЛЕНСТВА, ЗА НОВІ МОЛОДІ КАДРИ, ЗА МІЦНИЙ ПРОВІД

(Скорочена доповідь П. Прокопчак на пленумі Поширеного ЦВК ТУРФДім)

(Продовження).

«Бруклін, 10 грудня 1935.

Дорогий Товаришу... Дуже радо відгукуюсь на Ваш лист, який отримав разом з монітором... Ви запитуете: що робити, як у Вінніпегу та в інших місцевостях? Ви й інші товариші, що дивляться на справу так само, як Ви, повинні говорити про ці речі з іншими членами й переконувати їх, якщо вони хитаються або несправильно дивляться на справу. Принаймні налагоди на зборах якоїсь організації, або нашої організації, а й інші товариші повинні забирати слово й виразно заявити своє становище. (Вже усі наші організації по цій Канаді заявили виразне становище — замітка Ред. «УРВ»). Не треба нікого боятися, бо Вам ніхто нічого не зробить. Домагайтеся засудження тих, про кого я говорю в брошурі, а навіть усунення з їхніх становищ і виключення з організації, якщо вони не дали задовольного висноження».

В цьому листі, як бачите, Лобай вже не тільки дає інструкції, але й заохочує, підбадьорює, закликає не боятися, бо вам ніхто нічого не зробить. Він позичив цього «аргументу» від колишніх генеральщиків — Стоцький казав, що його «ніхто з пролетаря не скине».

«Більшість членства добре мати, якби це вдалося, але не буде тієї більшості, то справа непропаха» — підбадьорює далі Лобай цього робітника, закликаючи його до розбавлення, а коли не вдасться, то хоч до послаблення українських робітничо-фармерських організацій. Що ж до того, що членство УРФМО по цій Канаді однозгідно засудило контрреволюційну роботу Лобая та його одиодумців і співпрацівників, то Лобай так потішає цього робітника:

«Це більше формальність і членство часто з примусу голосують, а в душі думають що інше, тільки не мають відваги відкрито виступити. Головне, що сталося, це те, що брошура заставила людей додуматися. І вони це не раз можуть голосувати в одні, то в другий бік, заки щомоменту зрозуміють суть справи. Це робота тяжка і забере деякий час, заки всі члени цієї великої більшості стануть цілком свідомі».

Жалюгідна, безпринципна й безручтовна, а головню наклепницька, контрреволюційна багрянина. Усі контрреволюційні ренегати у своїй ганебній роботі завжди ставили себе о ціле або вище понад членство тих організацій чи партій, з яких вони походили в контрреволюційне болото.

Троцький все кричав, що Сталін наказом, примусом заставив все членство комуністичної партії однозгідно прийняти Троцького та його одиодумців, оклеветуючи провід комуністичної партії і радянської влади (Комінтерну та кож), казали, що трудящі та членство ВКП(б) йдуть це за Троцьким, як тільки, висловлюючись, терміном Лобая, «розуміють суть справи».

Ціла суть лобайської контрреволюційної групи, як і всіляких ренегатських утрупувань в минулому, полягає в тому, що вони вважають, члени робітничо-фармерських організацій і трудящих дивляться як на свідомих загонських, який завжди дивляться (голосують), так, «а в душі думають, інакше»; лобайці вважають члени наших організацій трусами («не мають відваги виступити»); вони вважають члени наших організацій безпринципними («вони це не раз можуть голосувати в одні, то в другий бік»); царинні шпаклюють їх несвідомими й Лобай

виразно каже, що «забере деякий час, заки всі члени цієї великої більшості стануть цілком свідомі».

Вдумайтеся в зміст цих слів контрреволюційного ренегата, а переконаєтеся, що для Лобая та його спільників (він же висловлює їхню думку) членство УРФМО — це якась безпринципна невідомка череда, яка голосує на всі боки, яка боїться відкрито виступити й через те для лобайщини між нею «робота тяжка», але... не пропаха.

Звичайно, ані у своїому пашквілі, ані в майбутніх пашквілях, чи «газеті», яку лобайщина вже заповідає, лобайщина такого відкрито не скаже — таке вона пише про членів УРФМО тільки в листах «своім довірчаним» людям.

Слухайте ж далі що пише Лобай в тому самому листі до того ж таки робітника:

«Про Вінніпег скажу, що т. Кобзей і Хвалібога займають таке саме становище, як я. Тому вони відмовились підписати заяву. Між тим, що підписав, є один, що дав мені власноручно \$15 на видання брошури (а може й більше, коли я вже вийшов з Вінніпегу), але в останній хвилині він злякався і змінив фронт. В ГЗ РЗТ є ще більше таких товаришів, що не підписали заяву, тому до них навіть не відносять з нею. Може ще будуть пробувати робити це пізніше. Ви взагалі бачите, коли вони збиралися з видаванням цієї заяву. Чому не робили цього тоді, як прийшла брошура до Вінніпегу? Бо самі боялися. Бо настрий був такий, що з заявою не можна було підходити. Але як пустили цілу машину брехон в рух, як викликали погромницький настрий, тоді прийшли трохи до себе (хоч довго ми працювали з Лобаєм, але не знали, що з нього такий гуморист! — Зам. Ред. «УРВ») й почали висувати заяву. А до ГЗ ще й тепер не відважують, бо хочуть далі провести кампанію, щоб ЦВК членів стероризувати. (Самі члени ГЗ можуть тепер сказати, чи їх тероризовано — зам. «УРВ»). Але всіх членів ГЗ ми не вдається стероризувати. Ті товариші ГЗ, що будуть тримаєтис, були проти амалгамації і склали свою заяву минулого року в цій справі. Вони всі були проти, крім одного. Але тепершній ГЗ багато змінений, щоб тих товаришів ослабити. До ГЗ хочуть тепер Навізівський, Попович і Стефанівський. Іх висно дано туди, щоб вони перевели амалгамацію. Але робітники, члени ГЗ, іншаке дивляться на справу. До Вінніпегу може писати до т. Кобзая на таку адресу: M. Kaschak, 896 Alfred Ave, Winnipeg, Man. В середині пишуть впрод до Кобзая, а коверту адресують як подано — він лист отримає. Про інші місцевості напишу Вам пізніше».

Так змальовує Лобай становище у Вінніпегу на основі того, що його інформувала «баба Палажка». Кобзей у своїй заяві до ЦВК й до пленуму Поширеного ЦВК ТУРФДім змалював це становище вже зовсім інакше. Обидва ж ці змальовували такі ж датські від правди, як далеко від Вінніпегу до Брукліну, про що найкраще свідчить масовий мітинг членства УРФМО й читачі нашого преси у Вінніпегу 15 грудня.

Ще одна важлива справа: Т. Кобзей, у своїх заявах до ЦВК та до пленуму поширеного ЦВК «з обуренням» відкидає те, що нещодав б то він, будучи секретарем ЦВК ТУРФДім, виконував дурнушечку роботу, як про це писалося в «УРВ». Кобзей домагається, щоб його «не перекривчували», та щоб проти нього «воювати правдою». Він в листі до пленуму пише про себе і про Хвалібога так:

«Тепер я скажу Вам, що не думав мовчати. Тезу, що вони думали вести кампанію проти мене й заставляють членів (хоч не всі) не всіх) засуджувати мене, — чим тільки підтверджують, що брошура зробила велику роботу, — і думаю, нехай відвернуться до Вінніпегу й подивляться на газету — паразити лобайці й дурношечки започинають роботу. Я йду з собою (або мені виле інші товариші) і українським «жени» до лобайщини, якими набрано брошуру, і газету можна буде набрати в одній єврейській друкарні, в якій партія, КРОЛ та інші подібні організації друкували не раз передвиборчу літературу й рідкі летючки в англійській та єврейській мовах. Оскільки не

П. ПРОКОПЧАК

знали нічого до того часу, як її отримали. Хоч ні я, ні Хвалібога не отримали її на свою адресу».

А в листі до Мусе Джоджі в листі з 10 грудня виразно каже, що не тільки «Кобзей і Хвалібога займають таке саме становище, як я», але каже, щоб «до Вінніпегу писати до Кобзая, як до Лобаєвого «генерального секретаря», на адресу М. Кашака». Далі — на листа, що його надіслав один робітник з Мусе Джо до Хвалібога, відповідає не Хвалібога, а Кобзей:

«Це, як і багато інших наших свідчків, що Кобзей одночасно виконував дві секретарські: і секретаря ЦВК ТУРФДім і лобайського утрупування, і проте «був чесним з собою», воював і воює тільки «правдою» і «в інтересі правди».

Не входячи в полеміку з лобайською «бабою Палажкою», до повищого листа скажемо: Лобай, який говорить про справу амалгамації РЗТ, який очолював оту протиамалгамаційну групу людей, сам ніколи до РЗТ не належав, це був членом тієї організації, нічим не спричинився до її збудування, дивився на цю організацію, як на якусь непотрібну причепу, ніколи доброго слова не написав про неї в газеті, в якій працював 16 років, мало того, редагуючи першу сторінку, не хотів вмістити на тій стороні дуже важливої новинки про РЗТ тоді, коли Робітничо-Фармерське Товариство виграло процес проти нападу на нього поліції й заборони його книжок манітобським атторнє-дженералом. Із-за цього прийшло було до гострої перепалки між тов. Шатувльським і Лобаєм, бо Шатувльський, який написав цю новинку, домагається, щоб вона була поміщена на першій сторінці «Укр. Роб. Вісткі».

Ідучи за інформаціями своєї вінніпегської «баби Палажки» (може й трансюкської), Лобай цілковито перерахувався і в становищі ГЗ РЗТ до його брошури. Звичайно, Лобай дуже жалує за минулорічним зарядом, який, як він каже, за винятком одного його члена, був проти амалгамації. Але ми цієї справи тут не обговорюємо.

Ще одна справа: Лобай з 18 грудня, бачте, тільки тижневего місяця. В цьому листі він обговорює свої дальші плани, подаючи, які то свої «сенсації» викликаватиме своєю «відкриттями». Ось що він каже:

«Тепер я скажу Вам, що не думав мовчати. Тезу, що вони думали вести кампанію проти мене й заставляють членів (хоч не всі) не всіх) засуджувати мене, — чим тільки підтверджують, що брошура зробила велику роботу, — і думаю, нехай відвернуться до Вінніпегу й подивляться на газету — паразити лобайці й дурношечки започинають роботу. Я йду з собою (або мені виле інші товариші) і українським «жени» до лобайщини, якими набрано брошуру, і газету можна буде набрати в одній єврейській друкарні, в якій партія, КРОЛ та інші подібні організації друкували не раз передвиборчу літературу й рідкі летючки в англійській та єврейській мовах. Оскільки не

зможуть мені закинути, що я пішов до якоїсь ворожої друкарні. А в газеті я далі буду висновою всі речі, що їх повинні знати члени УРФМО й робітники взагалі. А висновою є що — і все це буде в інтересі українських робітників і фермерів, як я писав у брошури».

Ось таку, «в інтересі українських робітників і фермерів», думає Лобай вести роботу. Та вже й тут він ставить питання дальшого обдурювання робітників. Щоб їм (робітникам) замилити очі, Лобай та його кумпанія збирається набирати газету «в одній єврейській друкарні, в якій партія, КРОЛ та інші подібні організації друкували не раз передвиборчу літературу». Чудернацька й до краю смішна ця лобайська кумпанія. Вона уявляє собі українських робітників і фермерів дітьми, яких можна дурити пофарбованим папірчиком, мовляв: «Дивіться, мої хлопчики, який це гарний папірчик, він і пофарбований спеціально для вас не в ворожій друкарні!» А в папірчику загорнено бловотиння.

Та головна суть справи, ось в чому: Лобай та його кумпанія ненавидять єврейських робітників, і для них, подібно як для українських контрреволюційних недобитків, на Рад. Україні править єврей. Але відверто й з цією справою не можна виходити, і треба чимсь замаскувати. А ось думають замаскувати її єврейською друкарнею, «в якій», — як каже Лобай, — партія, КРОЛ та інші подібні організації друкували не раз передвиборчу літературу...», і водночас обдурити робітників ніби вони (лобайці) стоять на революційній позиції. Причиль і тут вимірний, як кажуть, на два зайці.

Далі в своєму листі Лобай продовжує:

«Наприклад, Бойчук свої статті згадав коротко, а Навізівський при інших своїх «висноженнях» розширивши про 1931 рік про зворот, який тоді зроблено. Навізівський, що я і мої «прихильники» були проти звороту, а Навізівський компанія була за зворотом і за це йшла боротьба. Там він замішав також амалгамацію. А тимчасом, як було на ділі? Навізівський, ні Попович ні ніхто інший з них — не вріли в ніякій зворот, але переводили його під примусом, на приказ Торонта (Ви знаєте, чий), а самі планувавши дати дріла з Канади. Про це ніхто не знає і як я виявлю це, то це буде нова сенсація. А вони не поміють того заперечити. Члени нашій прийдемо знову ухвалити «довіра» до Навізівського, але питання, чи вони завжди схочуть це робити. А «засуджувати» мене вже не зможуть, бо вже раз засудили».

Ось вам новоявлений Дон Кіхот з вимірною уявою сенсації. Як той дворянин — Дон Кіхот, герої роману Сервантеса, — що отримав помішання, читаючи лицарські романи і задумав поскресити давню віджиле лицарство (з цієї метою воював з вітриками), так наш новоявлений Дон Кіхот думає воскресити, чи пак вибрити на «ставного» через творення «нових сенсацій». Думає наш Дон Кіхот годувати робітників «сенсаціями». Чи не жалюгідна роль?

Обговорюючи далі, як то «лідери» (т. Навізівський і т. Попович) плацавали «вітрики» від звороту на Україну, і намагалися цим закрити своє порожнє ставлення до звороту, Лобай несподівано для себе самого існує такі шито з мінюка. Ось, що він пише:

«Але що далі відійшло? Що покладаєш нісім року «звороту», який лідери перенесли десперно, а нашім вітри з Канади? Результати були такі:»

1) Впала преса і її треба було скорочувати, про що Ви добре пам'ятаєте.

2) Виросла «генеральщина» в наших організаціях, якої лідер Стоцький і його адютант Петрик не виходили з кімнати Лісеца». Виходить, отже, все лихо в звороті: і преса через зворот упала і «генеральщики» через зворот вирости. Забув тільки додати, що й лобайщина विकристалізувалася не через вдавану ширість до робітничих справ, а таки через той ненавистний її зворот, — зворот, який виник кінців довів до того, що кожний змушений був виявити своє дійсне політичне бачення.

Щодо упалу преси в минулому — наш жалюгідний «економіст-політик» Лобай чомусь цілком зигнорував таке важливе питання, як криза і в зв'язку з нею всі ті труднощі, з яких організація в цілому зустрілася. А те питання, що ми не зразу зуміли віднайти й застосувати нових методів праці, за допомогою яких можна було б збирати потрібні для видавання газети фонди, хіба не відіграло своєї негативної ролі? Але проте, всупереч «тихо-сигному» опорів лобайщини, організація в цілому вийшла перемогла, і в боротьбі за зворот добилася блискучої перемоги — шоденної своєї газети.

Цього свого листа Лобай закінчує таким підбадьорюванням:

«Не падайте на дусі, а все буде гаразд! Проти мене звернено найбільше атаків і брехонь, а я не уступаю (от герої!) — І.П. — поля боротьби. Навпаки, це ще більше загартує мене. Робіть те саме! Коли всі будемо боротися разом, то вистоятиме в боротьбі, а з часом і переможемо!»

Надії таки Дон-кіхотські! Товариші, ви чули листи Лобая, зачитані тут мною. Вже їх досить для того, щоб документально, як то кажуть, чорним на білому, пересвідчитися про те, що лобайщина виростила на базі політичних розкождень, а не так як зовні намагаються подати її нашим членам та взагалі українським робітникам і фермерам лобайці.

Товариші, як я вже згадував на вступі своєї доповіді, ЦВК ТУРФДім отримав заяву від Кобзая і Хвалібога, в якій вони характеризують себе невинними жертвами, до нічого не причетними і винними хіба в тому, що довше вони не могли так «сидіти», як досі. З Лобаєм, кажуть вони, нічого спільного не мають. Один з них, а це Хвалібога дослівно каже, що «через останні три роки зовсім нічого не говорив з Лобаєм...» Досліджувавши те, чи говорив він чи ні, — це, на мою думку, було б безглуздом. Для нас не важливо те, чи Хвалібога говорив чи обмірковував з Лобаєм лобайські справи, чи Лобай з ним. Ми знаємо одне: Хвалібога зараз говорить мовою Лобая. Ось листи, один писаний Хвалібогою до Мусе Джо одному членові нашої організації, а ним надісланий нам, а другий написаний тим самим товаришем нам про те, що Хвалібога говорив йому, як то кажуть, в чотирі очі. Що ж у тих листах говориться:

1. Лобай у своїй брошурі усе правду написав.

2. На Радянській Україні значенно 3,500 найкращих українців.

3. Потішув сам зніщив Скрипника, і тому подібне. — Ось така вся лобайська «правда» в цих листах.

Отже безглуздом було б полагати єпір про те, хто з ким говорив: Лобай з Хвалібогою,

ЗМІНЯЮТЬСЯ ЧАСИ Й ПОГЛЯДИ

Нітон, Ман. Зайшов до мене по діам сусід англійсь. У мене є старий «інджин», а йому такого треба до рання дров. Заговорили про це не й друге: про Голоубовича, Бенета, Кінга, Абергарта, Гітлера, Мусселлі, Етіопію, воєнні приготування, положення фермерів в Канаді, їхні задовження і т.д.

Так говорили ми кілька годин. Нарешті я запитав: Містер Лідстер, ви говорите чисто, як більшовик, де ви набралися таких поглядів, як це сталося, що з твердого консервата ви сгаєте червоним?

— Я вам скажу — відповів він. Перед 10 роками я був — колектором для Месей-Герис компанії, мав дубру платно, добре життя. Ми з жінкою кожного року, як я мав відпустку, їхали автомобілем, де хотіли і шороку в мене було нове авто. Тоді я нічим не журився, про нічо не думав, ніяка політика мене не обходила. Але настала криза, я втрапив роботу, ошадження грошей не мав багато і я мусів купити фарму. Урожаю нема, ціни на фермерській продукції погані і це заставило мене думати, де є корінь всего лиха? Таких, як я, є тисячі. Ви побачите, що в Канаді мусить прийти до зміни й то дуже скоро. Ми не віримо обсяжкам Бенета, Кінга, Абергарта і Брекема. Вони гово-

рять, бо це їх бізнес так говорити, але ми хочемо старих добрих часів.

— Буде революція. Ви лише почекайте, а побачите, що буде в Алберті, як Абергарт не іспіє дати по \$25 місячно. Я маю в Алберті знайомих. Там кипить. Банкіри не будуть завжди диктувати нам.

Добре ви говорите, але де ж є ваша організація, щоб допомогти зміни? Кінг, Абергарт, Брекен, мають на заклик поліцію, війсьско, а ви що?

— Чекайте, буде й організація. Треба шоб час ще більше притисло, бо лобай фермери ще поплачуть подати й проценти від моргеджів. Але хай цього року їржа або конки з'їдять збіжжя, та побачите, що ми іншої будемо співати.

Так говорив мій сусід Лідстер. Я вірю, що між англійцями є таких вже більше. Криза робить роботу. Д.Я. Пристам.

В ПРИНС АЛБЕРТІ ЗГОРИЛИ ДВА ЕЛЕВЕЙТОРИ
Принс Алберт, Саск. Тут згоріли два зойжети елевейтори, які належали до Васкесю Милинг Ко. Вогонь знищив 32,000 бушлїв зерна, яке було вповні заасекуроване. Шкоду, яку вогонь наніс елевейторам, обчислюють на \$12,000.

ЗБІЛЬШЕННЯ НЕПИСЬМЕННОСТІ НА СЕЛАХ ЗАХ. УКРАЇНИ

«Новий Час» з 1 січня 1936 року, описавши страшний голод і нуджу на Волищині, дає і каже: «В Україні, далі каже, — поля боротьби. Навпаки, це ще більше загартує мене. Робіть те саме! Коли всі будемо боротися разом, то вистоятиме в боротьбі, а з часом і переможемо!»

Надії таки Дон-кіхотські! Товариші, ви чули листи Лобая, зачитані тут мною. Вже їх досить для того, щоб документально, як то кажуть, чорним на білому, пересвідчитися про те, що лобайщина виростила на базі політичних розкождень, а не так як зовні намагаються подати її нашим членам та взагалі українським робітникам і фермерам лобайці.

Товариші, як я вже згадував на вступі своєї доповіді, ЦВК ТУРФДім отримав заяву від Кобзая і Хвалібога, в якій вони характеризують себе невинними жертвами, до нічого не причетними і винними хіба в тому, що довше вони не могли так «сидіти», як досі. З Лобаєм, кажуть вони, нічого спільного не мають. Один з них, а це Хвалібога дослівно каже, що «через останні три роки зовсім нічого не говорив з Лобаєм...» Досліджувавши те, чи говорив він чи ні, — це, на мою думку, було б безглуздом. Для нас не важливо те, чи Хвалібога говорив чи обмірковував з Лобаєм лобайські справи, чи Лобай з ним. Ми знаємо одне: Хвалібога зараз говорить мовою Лобая. Ось листи, один писаний Хвалібогою до Мусе Джо одному членові нашої організації, а ним надісланий нам, а другий написаний тим самим товаришем нам про те, що Хвалібога говорив йому, як то кажуть, в чотирі очі. Що ж у тих листах говориться:

1. Лобай у своїй брошурі усе правду написав.

2. На Радянській Україні значенно 3,500 найкращих українців.

3. Потішув сам зніщив Скрипника, і тому подібне. — Ось така вся лобайська «правда» в цих листах.

Отже безглуздом було б полагати єпір про те, хто з ким говорив: Лобай з Хвалібогою,

СЕЛЯНИ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ В РОЗПУЧЛИВОМУ СТАНІ

«Нова Зоря», орган Назарука-Хомишина з 22 грудня 1935 року пише про стан західно-українського села так:

«Про передівки говориться тепер, не в місяці квітні, чи травні, а в грудні перестав вже бути хліб шоденною поживою малоземельних. М'яса майже цілком не споживається. Про такі артикули як дукор, кави, в селі ніхто не чує... Головна й одинок пожива бідніших продовж цілого року це бульбаси. В найріжнорідніших видках тільки без дрібки товщина...»

Минулися ті часи, коли українське село чарувало своїх і чужих ріжнотипними строями. Тепер хіба на сцені можна побачити їх. Все стало сіре, буденне... Середьозаможний господар ходить вже нині одбдертий.

Внаслідок таких великих ніде в Європі нечуваних життєвих відносин розпучується стан здоров'я населення. Зріст стави престо застрашаний. Крім цього десятикують прямо малі діти такі різні недуги, як червінка, тиф, дифтерія і ін.»

І редактори тієї самої газети хочуть на спілку з польським фашизмом, встановити таке «господарство» на Рад. Україні. Ні, не діждуться.

ЗАКОН ПРО ДОВГИ НАВАДІ ЗАПИШІТЬСЯ В БІЛІ
Вінніпег. Минулого тижня були в манітобського прем'єра Брекема дві делегації в справі закону відносно довгів. Делегація від Юнії манітобських муніципалітї домагається, щоб цей закон залишився надалі, а делегація від Асоційтед Манітоба борд оф трейде була за тим, щоб його скасувати. Прем'єр Брекен відповів обидвом делегаціям, що закон залишиться, як довго його буде потрібно.

Є вже винахід, який уможливило інженером «бачити» голос шпильки, коли її кинуть перед мікрофоном.

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA. OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$2.00
 Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Журнал для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середу. Видає Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$2.00

FARMER'S LIFE
 Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada
 Редакція за оголошення не відповідає.

ПО УДАРНОМУ ПЕРЕВЕСТИ ЛЮТНЕВУ КАНПАНІЮ ТУРФДІМ

В останньому номері нашої газети ми помістили довшу відозву ЦВК ТУРФДім в справі фінансової кампанії в цьому місяці. Від успіху цієї кампанії залежить врятування кількох наших робітничо-фермерських будинків в Канаді, що опинилися в загрозовому фінансовому стані внаслідок довгих, яких самі наші члени і симпатисти на місяці сплатити не можуть.

Про важливість цієї кампанії для українських фермерів і робітників в Канаді, як теж про її важливість для загального бойового руху в цій країні, ми довго розводились не будемо, бо про це обширно і ясно говориться в згаданій відозві. Ми віримо, що члени і симпатисти ТУРФДім та наших братніх організацій розуміють важливість і konieczність всіх кампаній, які в нас переводяться. Ніхто не заповідає кампанії тому, що йому так хочеться, але тому, що цього вимагає справа існування нашого руху і його дальшого розвитку.

Наша організація ТУРФДім має досить поважне число будинків, які розкинені по цілій Канаді. В цих будинках українські фермери і робітники набувають класової освіти, якої ніяка інша українська організація в Канаді не може їм дати. Бо наша організація ТУРФДім дає не лише про те, щоб піднести своїх членів на вищій культурно-освітній щабель, але втягає їх в русло загальної боротьби канадських трудящих за вищий рівень їхнього економічного життя.

Ми сказали, що ТУРФДім має свої будинки в різних місцевостях Канади, на фармах і по містах. В цих будинках збираються не лише члени ТУРФДім, а й члени братніх організацій на різні підприємства, масові мітинги тощо, але також і наші симпатисти, як також ті, що поки що стоять далеко від нашого руху, бо не розуміють його як слід. А не розуміють тому, що вороги цього руху не сплять. Ці вороги стараються шкодити йому на кожному кроці й представляють його чим людям в чорному, неправдивому світлі.

Але останніми часами ці люди почали приходити до переконання, що в будинках ТУРФДім провадиться дійсно корисна робота для фермерів і робітників. Під час фермерського страйку в Алберті будинки ТУРФДім на фармах відіграли важливу роль. На мітинги до цих будинків приходили фермери, яких перед тим ніхто в них не бачив. Члени ТУРФДім віддали себе цілковито справі фермерського страйку й чим довше в очах фермерського загалу престиж нашої організації. Сьогодні більше як коли, організація ТУРФДім користується широким довір'ям українських фермерів і робітників в Канаді. Це довір'я наша організація здобула собі тим, що її члени не лише брали активну участь в різних класових боях, але організували й керували цими боями.

Коли настала теперішня економічна криза, будову нових фермерських і робітничих Домів в Канаді припинено. Зроблено це не тому, що було їх досить, але тому, щоб не загрожувати нашій організації в нові довги, а всіма силами старатися сплатити довги на старих будинках, які побудовано кілька років перед кризою. Помимо того навіть в часі теперішньої кризи побудовано пару нових будинків ТУРФДім, головне на фармах, бо фермери говорили, що без власного приміщення вони ніяк не можуть повести організаційної праці. Це свідчить про те, що наші фермери розуміють потребу і значення таких будинків.

Розуміючи це, вони докладуть всяких можливих старань, щоб лютева кампанія ТУРФДім випала успішно. Вони не допустять до того, щоб наша організація втратила хоч би один будинок в Канаді. Для нас дорогий кожний будинок, що належить до ТУРФДім, бо він є наш, він є колективною власністю всіх членів ТУРФДім. Втрата одного будинку ТУРФДім за довгу буде втратою не лише для даної місцевості, але втратою для цілої нашої організації і для кожного її члена окрема, як також втратою для цілого робітничо-фермерського руху в Канаді, а для наших ворогів буде втіхою. Тому ми ніяк не сміємо допустити до цього.

Існування будинків ТУРФДім є тісно пов'язане з існуванням нашої преси. Про це немає потреби багато говорити. Хто слідував за кампаніями в користь української робітничо-фермерської преси в Канаді, той бачив, що найкращі успіхи були там, де існують наші відділи і мають власне приміщення. Знаємо, наприклад, одну місцевість в Манітобі, яка в минулій траншеї і передминулій літогазовій пресових кампаній побачила всі відділи наших організацій в Манітобі, а вже в минулій літогазовій кампанії товариші не мали такого успіху. Вони працювали впрям, як і перед тим, але сталося так, що втратили свій будинок і не могли як слід розгорнути пресової кампанії.

Лютеву фінансову кампанію ТУРФДім треба повизанити з кампанією за придбанням нових членів до цієї нашої найстаршої української робітничо-фермерської організації. Фінанси є дуже важливі в житті кожної організації, так само й в нашій, але не менше важливою справою є передумання нових членів, бо цим ми розбудуємо не лише нашу організацію, але зміцнимо і поширимо загальний визвольний рух трудящих Канади, який росте з кожним днем і буде рости, бо цього вимагає теперішній стан і справа боротьби трудящих за кращий рівень економічного життя. Українські фермери і робітники в Канаді є складовою частинкою загального руху трудящих, який створює новий економічний порядок соціального ладу в цілій частині світу, включаючи Канаду

Промова В. Е. Вигінса, всекраєвого секретаря ЛФЄ на річній конвенції ЮФА в Едмонтоні

Я дуже радий, що мені дано привілей передати вашій конвенції, а через вас цілій вашій організації, братній прихвиль від Ліги Фермерської Єдності в цій провінції й так само від нашого всекраєвого офісу. Не вгадуєш в те, чому тепер є більше як одна фермерська організація, я хочу сказати, що теперішнє становище Ліги Фермерської Єдності є те, що існуючий економічний і політичний стан не лише в цій провінції, але в цілій Канаді вимагає єдності; єдності, яка сementsує не лише членів організації, але й великі тисячі неорганізованих, в одне ціло, з одною великою спільною ціллю, єдністю, яка набагато збільшить активність.

Ми фермери Канади й Алберти є частиною всевітнього суспільства, в якому сили реакційного фінансового капіталу всюди і швидко приготуються до цих більших атаків на корисних продуцентів в різних заняттях. Вклади грошей фінансового капіталу в Алберті можуть принести зиски їхнім власникам лише коштом життєвого рівня тих, що працюють на життя.

Помимо відносно кращих умов на фермерські продукти цього року, в порівнянні до цін в 1932 або 1933 роках, кожному стає ясно, що капіталістичної кризи не розв'язано, що не видно нового піднесення, що сьогодні існують важливі чинники для нового краху в короткому майбутньому. Маса звичайного народу мусить приготувати свої організації так, щоб вони могли охоронити себе й цілу цивілізацію від позитивної катастрофи.

Вчора вечером ви чули з уст далеко здібного промовця, як-як, д-р Келловея, пересторогу перед небезпечкою намагання встановити фашистську диктатуру в Канаді, подібну до існуючого режиму в Італії, Німеччині і ряді інших країн Європи. Наша організація сповни погоджується, що для

такої перестороги існує велика потреба. Фашистський терор є останньою спробою фінансового капіталу затримати свої зиски і владу в період, коли всю теперішню поверхню світа поділено між імперіалістичними державами, а не між країнами, які не мають вже безпечної місця для територіальних поширень, немає вже безпечної місця для вкладання величезних сум надвизки грошового капіталу.

Кожний чоловік, кожна жінка і молода особа нашої країни мусить застановитися над цією небезпечкою і мусить бути змобілізована для охорони кожної кришки демократичних прав і волі, які ще залишилися простому народові. Я говорю з повним переконанням, що існування цієї організації, Юнайтед Фермерс оф Алберта, як організації, знаходиться в небезпечі по цим питанням, які форми демократії, всі інституції, які намагаються висловлювати потреби простого народу, будуть цілком розбиті і перестануть існувати, як фашистські сили поставлять на своєму. Так воно буде в Канаді і в Алберті, як воно вже показало життя в фашистських державах. Питання побороювання зросту і розвитку фашизму в усіх його формах повинно бути на програмі всіх фермерських і робітничих організацій, як також на програмі професіоналістів і середнього класу, як негайне і печуче питання, без різниці на те, чи всі ми це признаємо, чи ні.

Гарячкові приготування до війни, які так ясно ставить перед нами одна з наших щоденних газет, повинні заставити кожного з нас підняти аларм, бо інша молодь цього покоління буде пожертвована на престол захланності, як це сталося з багатьма того покоління, яке ще сьогодні не постарілося. Війна і фашизм, це близнята, діти одних і тих самих противоріччів і конфліктів в капіталістичній системі. Вони йдуть разом і разом становлять найбільшу загрозу для

мира, волі і поступу. І якщо маси простого народу не об'єднаються, щоб побороти плани фашистів і творців війни, то ми можемо втратити саму нашу цивілізацію на цілі століття. І як історія вчить нас, це не буде першим раз, що посту-

В. Е. Вигінс, всекраєвий секретар ЛФЄ.

такого долену. З приводу цієї небезпечки наша організація зважає до негайного будування і зміцнення всіх існуючих фермерських організацій, в Алберті і деінде. Але ми мусимо дивитися поза ярми котрої-небудь організації в будуванні єдності. Ми не можемо чекати, наприклад, поки ми не переконаємо членів соціал-кредитових груп про потребу вступити до Юнайтед Фермерс оф Алберта. На таке відкладання справи нам не дозволяє час. Іх треба брати до організації там, де вони є.

Ми мусимо якнайскорше будувати групи соціального кредиту і ЮФА всюди, де вони існують і мають масову базу. З цієї причини і з цього переконання Ліга Фермерської Єдності бажає зараз злучити своїх членів і відділи з цими організаціями в Алберті, відповідно до місцевості. Ми є готові цілковито забути про нашу окремішність, як організація в цих організаціях, щоб таким чином досягнути важливого кроку вперед до єдності по питанню оборони демократичних

прав, по питанню боротьби за мир й поліпшення економічного інтересів фермерства.

Ми є готові забути про різниці наших поглядів з іншими організаціями відносно менших політичних і економічних теорій. Ми віримо в соціалізм; багато інших не вірять. Але негайним питанням тепер не є соціалізм а капіталізм; негайним питанням є фашизм а збереження демократичних форм економіки і уряду; негайним питанням є право організуватися, говорити проти несправедливості, читати нашу власну пресу, висловлювати свої ідеї і ідеали, зберегти нашу культуру і мати хоч трохи контролю над судбобою нашого життя. Ми можемо погодитися на цих речах, коли ми зрозуміємо потребу цього. Тому ми можемо працювати в одній організації, щоб добитися цієї цілі, і ми віримо, що ми можемо врятувати нашу країну і себе самих, помимо теперішніх недомагань в наших організаціях, коли ми візьмемося негайно до роботи, зміцнимо наші організації і сконцентруємо свої сили на головні питання.

Голосування під час останніх провінційальних виборів в цій провінції виявило рішучість великої більшості виборців добитися зміни. І хоч, можливо, ця не була ясна в деталях, то фактом остається, що народ Алберти дивиться вперед, а не назад. Не уявляйте собі, що ті, які контролюють всі важливі ресурси (багатства) провінції, не будуть старатися обернути цей могутній прогресивний рух Юнайтед Фермерс оф Алберта до соціального кредиту в поразку і огірчення, бо ця його енергія й ще більше його натродити проти себе самого. Ми не сміємо віддати себе в руки реакції. Ми не сміємо захоплюватися до розеднання. Дві існуючі організації, маючи найбільше число членів і послідовників, не сміють провадити проти се-

бе війни, яка веде до їхнього знищення, вони мусять об'єднатися в спільній боротьбі проти фінансового капіталу, їхнього спільного ворога, ворога всього трудящого народу. Ми можемо мати непогоджування відносно деяких теорій, але маси народу, не зважаючи на ці непогоджування, стоять як один в їхньому бажанні за краще життя, без різниці на те, чи вони стоять в цій, чи тій організації.

Ліга Фермерської Єдності є досить велика і серйозна, щоб зашукати свою окремішність в інших організаціях для справи єдності проти нашого найбільшого ворога. Ми віримо, що організація Юнайтед Фермерс оф Алберта є досить велика і широка й може дивитися поза ярмиці політичних партій і політичної користі, в інтересі всіх, що належать до нашого класу. В особистім інтересі кожного делегата на цій конвенції є мати широкій погляд на цю справу і признати, що одним з шляхів економічного рятунку і політичної свободи є шлях, по яким пішло найбільше число фермерів в повній згоді і з одною спільною метою.

Потреба негайної організації і акції є велика і konieczна. Ми не маємо часу на витрату. Хоч фашизм не заявив ще свого приходу в Канаді звуком труби, то він вже показує свою гідлотну голову в різних подіях, які тепер мають місце від океану до океану. Нездовзі буде зазіско відвернути його силу, тому його треба зничити в самім зародку. Всі організації звичайного народу мусять об'єднати свої сили і мобілізувати докзла себе як членів, так і членів для активності проти кожного випадку гніту, несправедливості і здущення демократії. В цей спосіб, і лише в цей спосіб ми можемо врятувати наші організації, наші політичні партії, наші домівки і нашу цивілізацію.

Збільшилися зиски капіталістичних корпорацій в 1935 році

1935 рік був роком великого невдоволення для американських і канадських фермерів внаслідок жаку посухи, граду та інших стихійних нещастя. Коли додати до цього низькі ціни на фермерські продукти, тоді будемо мати хоч приблизну картину тих злиднів, які фермери зараз переживають.

Зате 1935 рік був роком найбільших зисків від 1929 року для багатьох капіталістичних корпорацій так в Канаді, як і в Сполучених Державах. Вистачить переглянути фінансову сторику "Фрі Прес", щоб побачити ті величезні зиски, які в минулому році зробили банкіри, рійні фабриканти, департаментальні стори, асекураційні і моргеджові компанії тощо.

Звичайно, "Фрі Прес", як капіталістична газета, не говорить звидки ці зиски беруться. Вона констатує голій факт і каже, що все це є доказом зростаючого "загального проспериті" в Канаді чи Спол. Державах. "Фрі Прес" не каже, що це проспериті є власне причиною того, що тисячі фермерських родин в Канаді і Спол. Державах терять великі ліди й не мають змоги купити одну для себе муку, цукру, чаю, ками і т. ін.

В Канаді є тільки і менші моргеджові компанії. Є такі, що добули по кілька мільйонів доларів чистого доходу річно, а є і такі, що робили лише по кількохсот пенні. Але кожна з них має зиски, бо

кожна з них існує не для слави божею, а для того, щоб робити зиски.

Є, наприклад, в Канаді мала моргеджова компанія, що називається Краун Трост Ко., яка має свій головний офіс в Монреалі. Фінансовий звіт цієї компанії виявляє, що в 1935 році вона мала \$222,433 доходу. Коли така мала моргеджова компанія заробила за рік близько чверть мільйона доларів, то скільки заробили великі моргеджові компанії?

Ви чули про компанію Вулверін, що має цей стіку департаментальних сторів в Сполучених Державах і Канаді. Це так звані 5, 10 і 15-центові стори. Вони є в кожній більшій місті Канади і Спол. Держав. Голошний офіс цієї компанії є в Нью Йорку. І ось за минулий рік ця компанія мала \$31,247,230 чистого доходу. А в сторах цієї компанії працюють двіста за таку мізерну платню яка не вистачає їм на виживання прожиток.

В Спол. Державах велика компанія, що виробляє сталь і залізо, вона називається Бетлелем Стіл Корпорейшн. І ось чистий зиск цієї компанії за останнє чверть року 1935 року становив \$2,396,026 в порівнянні до \$11,099 чистого доходу за останнє чверть року 1934 року. За цілий 1935 рік ця компанія мала \$1,291,253 чистого доходу, підкаже коли в 1934 році чистий зиск становив лише \$59,571. Зиски цієї компанії в остан-

ньому році збільшилися тому, що збільшилися воєнні зброєння Спол. Держав, Канади та інших імперіалістичних держав. А залізо і сталь відіграють важливу роль у війні. Тому те, що це фабриканти різних виробених матеріалів пруть всіма силами до нової імперіалістичної війни, щоб коштом крові робітничих і фермерських синів побільшити свої зиски.

Сіпярська залізнична компанія так само не має причини паркати, що 1935 рік був для неї втіхомом. Хоч фермери продають своє змерзле і іржаве ушкоджене збіжжя майже за нічому, то "нуйка" рахує собі за честь цього збіжжя таку саму ціну, як за добре збіжжя, яке платиться трохи краще.

І ось загальні доходи сіпярської компанії в 1935 році становили \$129,678,901 в порівнянні до \$125,542,954 в 1934 році. Чистого доходу в 1935 році мала сіпярська компанія \$22,397,532. Але це не значить, що Мекензі Кінг не позичить їй пару десятків мільйонів доларів без проценту, як це робить Бенер, коли її буде потрібно. Але є ще такі фермери, що коли їм говорять про зиски Сіпারা, то вони кажуть, що на те будуват Сіпар залізничні, аби мати зиски. А для чого фермер корчував ліс на фармі і тягав камення. Хіба тільки для того, щоб мати мозолі на руках?

МАНІТОБСЬКИЙ МІНІСТР ЗА МЕНШІ ПОДАТКИ ДЛЯ МАЙНОВЛАСНИКІВ

Дж. С. МекДіармид, манітобський міністр майнів і природних багатств в ліберально-прогресивній уряді Брекена дуже широко заявився за меншими податками, але не для фермерів і робітників, тільки для багатих майновласників. Він каже, що меншими податками захоотяться майновласники до більшого розвитку майнерської індустрії.

МекДіармид повернув на дніх з Оттави, де він разом з іншими провінційальними міністрами відбув конференцію з Т. А. Кріраром, міністром май-

нів і внутрішніх справ в ліберальній уряді Мекензі Кінга. МекДіармид каже, що в часі конференції Крірар виявив велике зацікавлення дальшим розвитком майнерської індустрії в Канаді. Крірар заявив, що розвиткові цієї індустрії треба помагати великими можливими способами.

Що роблять панове МекДіармид і Крірар для більшого розвитку рільництва в Канаді? Накладають на фермерів більші податки, щоб майновласники мали більші зиски.

МОНОПОЛІ В ПОЛЬЦІ

В Польщі все монополізоване. Найменше і найпоследніші підприємства віддані в монополі своїм законами стигає чотирнадцяту шкуру з "сниту польської олійниці". Податків селянина кілька корчів тютюну, так "влада" наложить такий штраф, що за нього зліпують в селянина останню корону чи кліантків злати. Зікрене кресном вороне (до сірника не має за шокунити) так "влада" стигне 10 златих штрафу, і так безкінці.

Недавню на станції в Варшаві один "вольний обиватель" дав листа другому, який їхав до Лодзі, щоб вичув його знайомому. Побачив це поштовий урядник, стягнув з них, при помочі поліції протокзавдав в суд. Оба обиватели златили зсуджені на грошіх кади по 25 златих за ображення" поштового монополі. Так гарно живиться обиватель "вольней неподатлей Польскі". Мають свою державу, своїх панів, понів, ексекторів, свої податки, штрафи, монополі, ексекуючі, паціфікації і подібні незлічмі "блага", в яких горожане плавають як "пирог в маслі". Такої держави, яку хоче Українська буржуазія, виробляють напикот з корінців і листя певного рода рослин гірчичі, яким можна алькоголю. Цей напикот називається "кава".

За єдиний фронт поступових елементів в Канаді

Промовляючи на річній конвенції Юнайтед Фармерс оф Алберта, що відбулася при кінці минулого місяця в Едмонтоні, тов. В. Е. Виггінс, все-раєвий секретар Ліги Фармерської Єдності підкреслює потребу єдності всіх поступових організацій в Канаді в боротьбі проти воєнної небезпеки й загрози фашистської диктатури, до встановлення якої канадської буржуазія постійно приготується й буде намагатися перевести її в життя, коли на це прийде відповідний для неї час.

Тов. Виггінс заявив, що ЛФЄ бажає одної й негайної з'єднаної Юнайтед Фармерс оф Алберта й гуртками соціального кредиту в тій провінції, щоб об'єднаними силами канадські робітники й фермери та всі поступові люди могли повести вперто й успішну боротьбу проти об'єднаних сил реакції, яка пре до нової імперіалістичної війни й встановлення фашистської диктатури, бо не бачить іншого способу затримати при владі й забезпечити свої зиски, щоб зберегти цієї з'єднаної ЛФЄ готова забути про свої різниці, які вона мала з іншими фармерськими організаціями відносно політичних і економічних теорій, але одночасно апелює, щоб ці організації зробили від себе те саме.

Запізно буде говорити про злуку тоді, коли прийде до одвертої фашистської диктатури в Канаді. Розуміється, що навіть тоді, всі противники фашизму й оборони демократичних прав народу не зможуть зупинити фашизм, але тоді боротьба з ним буде багато тяжча. Найкраще об'єднатися тепер й не допустити до приходу фашизму в Канаді, який проляв багато певинної крові в наці-

стичній Німеччині, фашистській Італії та інших капіталістичних країнах, що є зараз напів фашистськими країнами. Тов. Виггінс сказав, що питанням воєнної небезпеки й фашистської диктатури в Канаді повинні зацікавитися всі люди, які дорожать демократичними правами, які бачать належати до тих організацій, які їм до вподоби, які бажать читати ту пресу, яка відповідає їхнім інтересам, які бажать свої думки, які не хочуть бачити похороноу цивілізації. Фашизм є найбільшим ворогом цивілізації, в фашизмі нема і не може бути мови про найменшу демократію для поступових людей, фашизм є найвищою формою диктатури фінансового капіталу, звірячої диктатури й дикого терору. За фашизму неможливе було б існування таких організацій як Юнайтед Фармерс оф Алберта, тому питання боротьби проти фашизму в Канаді є питанням самого існування ЮФА.

В Алберті існує зараз такий стан, що фермери є розбиті на три організації. Частина належить до ЮФА, друга частина до ЛФЄ, а третя частина до Сошел Кредит Ліг. Більша частина фермерів не належить до ніяких організацій. Кожна з цих фармерських організацій каже, що вона бореться за краще економічне життя фермерів. Спільність фармерських інтересів вимагає того, щоб ці організації об'єдналися й створили одну фармерську організацію, а не дробили своїх сил і не витрачали своєї енергії на боротьбу між собою.

Багато фермерів не належать ні до одної фармерської організації тільки тому, що досі ці організації зводили між собою боротьбу, а неорганізовані фермери дивилися з бо-

ку і говорили, що краще залишатися поза організацією, бо "всі вони однакові". Злука цих організацій в одну фармерську організацію безперечно промостить цій організації шлях до неорганізованого фармерства.

Ми можемо не погоджуватися з теоріями соціал-кредитивців, ми можемо і повинні критикувати уряд Абергарта за те, що він не приступає до виконання своїх передвиборчих обіцянок, але це не принесе нам багато користі. Користь буде тільки тоді, коли члени ЮФА, ЛФЄ й неорганізовані фермери Алберти об'єднаються з фермерами і робітниками, що є прихильниками соціал-кредитивного руху і разом з ними будуть домагатися від уряду того, що він їм обіцяв перед виборами, того, чого їм до життя колючо потрібно.

Коли ми не зближимося до прихильників соціал-кредитивного руху в Алберті і не будемо кооперувати з ними на полі спільних економічних інтересів, то заходить небезпека, що ці люди опиняться назад в консервативним чи то ліберальним таборі, якщо уряд Абергарта не вдовольнить їхні домагання. Уже тепер ліберальні політики в Алберті, як доносила буржуазна преса, організують цих людей і беруть від них по доларові, кажучи, що вони (політики) нібито можуть їм боротися за те, щоб примусити Абергарта платити обіцяні 25-доларові місячні дивіденди. Цим політиками не ходити о те, щоб фермери дістали ці дивіденди, але щоб зтягнути їх назад до ліберального табору. А нашим обов'язком є не допустити до цього і позискати рядове членство для спільного фармерського руху.

Конвенція ЛФЄ вислала листа до делегатів на конвенцію ЮФА

Провінційна езекутива Ліги Фармерської Єдності в Алберті робить сваякі можливі старання, щоб добитися злуки з іншими фармерськими організаціями в тій провінції, щоб вимагає тепершній економічний стан трудяшого фармерства й події, що ведуть до фашизму й нової імперіалістичної війни.

Щоб збудувати один масовий фармерський рух, який зможе об'єднати всіх трудящих фермерів довкола боротьби за негайні потреби, проти небезпеки війни й фашизму, провінційна конвенція ЛФЄ, що відбулася недавно в Едмонтоні, вислала листа до річної конвенції Юнайтед Фармерс оф Алберта, що теж відбулася на днях в Едмонтоні, в якому пропонує повну злуку цих двох фармерських організацій й заявляє, що ЛФЄ готова ліквідувати усі свої відділи в Алберті, готова забути про малі різниці, які досі існували між ними фармерськими організаціями, щоб тільки добитися єдності всіх фермерів й зміцнити боротьбу фермерів і робітників в Канаді проти настання фашизму й воєнної небезпеки.

Нижче подано копію листа, якого вивелав до головної конвенції ЮФА провінційний секретар ЛФЄ 21 січня 1936 року.

"Четверта провінційна конвенція Ліги Фармерської Єдності в Алберті засяє на призивати нашим делегатам, які тепер збираються на конвенцію. З огляду на певну потребу провінційної організації, єдино-

всіх фермерів, робітників і ко-рисних продуцентів перед зростаючою реакцією, небезпекою заради фашизму в Канаді і небезпеки вибуху нової імперіалістичної війни, до якої Канада може бути втягнена, ми просимо ваших делегатів застановитися над нашим становищем по питанні єдності.

Ця конвенція Ліги Фармерської Єдності висловлює своє бажання повної злуки з усім членством нашої організації в цій провінції з Юнайтед Фармерс оф Алберта в кожній місцевості, де існують локалі ЮФА, і організувати неорганізованих фермерів провінції у ваше товариство так скоро, як лише можливо.

Ми теж бажали втримати й зміцнити локальні групи руху соціального кредиту, де тільки вони тепер існують в цій провінції, не в опозиції до Юнайтед Фармерс оф Алберта, ані же в цілі пропагування теорій соціального кредиту, але для того, щоб зміцнити рух прихильників соціального кредиту, які щиро стараються добитися більшої покупної сили і кращого життя для всіх трудящих; щоб не допустити до того, аби цих людей не позискали на свій бік реакції й фашистський рух, але, щоб їх можна було остаточо позискати в цілості для найбільш поступового руху, яким, ми віримо, буде організація Об'єднаних Фармерів.

Ліга Фармерської Єдності є приготувана анувати про всі менші різниці політичних чи яких інших характеру, які ми можемо мати з членами і прихильниками інших організацій,

ради того, щоб добитися якнайбільшої єдності і згідності з боку кожної ширше думаної людини у важливіших та більш певних питаннях, іменно: кращого рівня життя для всіх працюючих, врятування демократичних вольностей, які ми маємо мати замість фашистської диктатури, і відложити на можливо якнайдовший час вибуху надходячого світового пожежу.

Коли вам неможливо буде передискутувати цього листа на вашій конвенції, то чи можемо ми запропонувати вам, щоб, коли це буде для вас можливо, ви назвали комітет з ваших делегатів для обговорення цієї справи з комітетом нашої конвенції, або зазначити час, в якому ми могли б обговорити цю справу з вашою езекутивною в найближчих днях. Наша конвенція кінчається сьогодні, але ви можете комунікуватися з нашою провінційною езекутивною під ч. 9810 Джессер Евіно.

Сподіваючись, що ви відповістеся до цієї справи прихильно і пришлете нам свою відповідь в короткім часі,

Ваш за єдність,
Дж. Дж. Серда,
провінційний секретар.

Москва, 29 січня. **Людський барометер** — Людський барометер для селян околиці Тогово, в південній Сербії. Вони радше повірять чужій природі костей Півана Сташковича, ніж офіційним прездекальним погоді з Бєлграду. Піван прездекале погоду на 24 години наперед з несталою точністю. Він каже, що його тримає при житті горілка зі сміхом і тютюном. Пожває є для нього другий життєвий сиропом.

Люди "вишого коліна" — Редфілд.

ХУДА. — А за яку хоробрість майор дістав цього хреста? ТОВСТА. — Майор дістав цього хреста за те, що він найкраще одитий чоловік в полку.

ВІШПІЛОТ ДЕЛЕГАЦІЮ НА СЕСІЮ ПАРЛАМЕНТУ

Місфрї, Алта. — Повідомляємо, що в муніципалі Бірч Лейк відбувся масовий мітинг фермерів в справі насіння. На цьому мітингу фермери висловили резолюцію, щоб провінційний уряд дав насіння тим фермерам, що його потребують, бушель за бушель. В резолюції згадується, щоб уряд не застосовував дискримінації супроти тих фермерів, які не є власниками фармів, але кожний фермер повинен дістати насіння.

Крім цього фермери рішили вислати делегацію на сесію парламенту, яка пічється 6 лютого. Делегація має проложити на сесії парламенту домагання, що їх обговорили фермери на згаданому мітингу, і боротися за їхне здійснення.

Ми кличемо фермерів інших муніципалів, яким потрібно реліфу, щоб вони також скликали мітинги, ухвалювали резолюції вислати делегації на сесію парламенту. Чим більше масовий буде натиск на уряд, тим більший буде успіх.

Так, як справа мається зараз, то виходить, що насіння буде дуже дорого коштувати. Це значить, що на плечі фермерів мають власти нові тягарі довгів, до чого ми не сміємо допустити. Фермери і без того знаходяться в критичному положенні.

Справи насіння відволікати не можна. Це може дуже шкідливо відбитися на фермерах, бо з весною ми, або будемо мусити брати насіння на таких умовах, які нам подиктують, або лишимося зовсім без насіння.

НАДЗВИЧАЙНА ОПЕРАЦІЯ

Досить надзвичайну операцію перевів др. Го Л. Купер в Пеорію, Ілліной, на членах родини Сісела Кеттермена з Вайомінг, Ілліной. Кеттермен і його чотири молоді дочки мали 12 пальців забагато на своїх руках і ногах. Лікар відрізав їм 11 пальців, але батько лишив собі шостий палець на одній руці, бо каже, що він йому не завдає.

ЛЮДСЬКИЙ БАРОМЕТЕР

Людський барометер для селян околиці Тогово, в південній Сербії. Вони радше повірять чужій природі костей Півана Сташковича, ніж офіційним прездекальним погоді з Бєлграду. Піван прездекале погоду на 24 години наперед з несталою точністю. Він каже, що його тримає при житті горілка зі сміхом і тютюном. Пожває є для нього другий життєвий сиропом.

БУЛА ЗАМІЖНА ТРИ РАЗИ ЗА РІДНИМИ БРАТАМИ

Хоч вона була заміжня три рази, то від першого подружжя не змінила свого прізвища. Цією жінкою є Етта Ричардсон, що живе в Вудленд, Каліфорнія. Всі три її чоловіки були рідними братами. Коли помер її перший чоловік Джордж Ричардсон, вона вийшла заміж за його брата Алфреда, а коли помер Алфред, то вона видалася за Джана, з яким тепер живе.

В Бад Райхенгад, Німеччині, зроблено годинник з 26,875 дерев'яних срірників. Треба було витратити два роки часу, щоб зробити цей годинник. Годинник тримає такий точний час, що люди регулюють до нього свої годинники. Годинник є 8 цалів високий.

АЛБЕРТА НАПЕРЕДОДНІ ВПЕРТОЇ КАМПАНІ В КОРИСТЬ "ФОРОВ"

Редакція "Форов" назначила вже квоти, які віддали Ліги Фармерської Єдності мають збудувати в пресовій кампанії. На основі цих квот зачатковано вже змагання деякими виділами ЛФЄ і поодинокими товаришами. Треба сподіватися, що пресова кампанія в користь "Форов" набере розгону після провінційної конвенції ЛФЄ, яка відбулася недавно в Едмонтоні.

Тов. Елашук, який тепер перебуває в окрузі Вилінгдон, дає духа іншим товаришам під час кампанії. Він вже прислав трохи передплат і каже, що має добрі вигляди зібрати багато більше. Допоміжним чинником в збірці передплат є популярний зміст "Форов", особливо по питанні єдності між фермерами в інших частинах Алберти.

Не вспів тов. Пітерс виїхати до Боннівил, а тут наснів до нього виклик, щоб він здобув п'ять передплатників для "Форов". Тов. Серда був в Боннівил минулої зими і вважає, що в тій околиці не використано тоді як слід всіх можливостей, які існували для придбання передплатників. Хай тов. Пітерс візьме це на увагу.

Соціалістичне змагання дає завжди викликаючому і викликаючому. Добре знайомий приятель тов. Гоменюка викликає його збудувати таке саме число передплатників, як тов. Пітерс.

Між викликаними на збирання передплат для "Форов" є Вільфред Портин з Сільвейн Лейк; Герролд Гил, Дж. Купер, Томас Р. Вейн-і М. Род, усі з Шемрок Веллей, і тов. Грін з Летбридж.

Та це тільки початок. Ви побачите, якого розгону набере кампанія "Форов", коли до неї приложать руки товаришки. Між викликаними товаришами є такі, що вони ніяк не схочуть допустити до того, щоб хтось їх переміг. Покшио їх багато нема, але можна сподіватися, що їхня ліста зросте.

З Боннівил викликано на змагання товаришок Гелен Турко, Кей Нікіфорук, і старшу товаришку Скорейко. З Грау викликано таких товаришок: Р. Якілчук, П. Чичул, Еліс Гренбар, Алексєвич, Анну Мельничук, Тиллі Дуїрр і Емалі Мельник. З Південної Алберти: товаришок Анну Паскаль і Сейді Луцак. Дж. Серда.

КОМПАНІЯ СІПАР АГЕНТОМ ІНТУРИСТА

Монтреал, Квебек, 29 січня. Тут оголошено, що компанія Сіпар буде представником Інтуриста (Державне туристичне бюро СРСР) на Канаду. Туристичні кола заявляють, що це ще більше піднесе зацікавлення польськими до Радянського Союзу.

Діяльність Інтуриста в СРСР широко тепер відома. Вона спричинилася до збудування нових готелів для туристів, спеціальних ціл на залізницях і поліпшення вигід для зазначення туристів з Радянським Союзом та його інституціями.

ГЕРОЙСЬКІ РОБІТНИЦІ

У Відні станули недавно перед судом дві робітниці, старші жінки, з котрих одна вже цілком посивіла — обвинувачені за роздавання нелегальних лєтучок. Обидві жінки засуджено по 12 місяців тюрми. Назвпська їхні Кєлья і Ріхтер.

Ріхтерова боронилася так: "Я не працювала нелегально тільки тому, що мене постійно сліджено і шпідьовано. Тому я могла спричинити переслідування і неприємности іншим робітницям. Однак ніколи не відмовлюся від того, що я була все соціалісткою і все нею буду, погимо поліційного терору і в'язниці."

Лемківське село гине, а продажна ундівшина рятує польський фашизм

Розкриваєте ви львівський тикторсько-ундівський "Новий Час" і на 5-ій та 6-ій сторінках читаете присягу Володимира Цєлевича польському фашизмові й його державі від імені ундівшинської сє і мової зграї. В тій присязі говориться, що "політикерн загрожує українському народові", а польська фашистська держава та її сильна армія "є в життєвому інтересі українського народу і тому голосуватимемо за бюджетом Міністерства Військових Справ".

Це представник української буржуазії говорить — найпідлішої, найпродажнішої буржуазії на світі.

Розкриваєте ви той самий "Новий Час" з 6 січня і на 7-ій сторінці читаете — подаємо досвідно, без ніяких змін: **ЛЕМКІВСЬКЕ СЕЛО ГИНЕ!**

Дев'ятеро їх засіло при столі. Сіно і білий обрує. Посередній дні гвинний миски. В одній банкруди, в другій касєлиця. І тільки всього. Ні дрібочки хліба. Ні каші, ні пампушків.

— Мамо, а кутя? — питає Васво.

— Я хочу широгів і каше біла Оленка.

— Чи будуть пампушки? — питає поміж собою найпідліший.

Затихли ніково всі. Матч втирає слези, а батько мов закам'янів.

А в сусіда навіть світла не видно у віконцях. Світлиця

тільки слези в сніг очєнятах малою Микольчи.

І в третій, четвертій... десятій хижі гаснуть швидко світла. Смугок і тищина залєгла на цілому горішньому кінці села.

Не чути коляд. Сумний Святвечір...

— Що буде? Що буде далі? — Про що інше годі й думати.

Це так у Святковій Великій, найкращому селі на Лемківщині, ясельського повіту. Прєгарний народ. Золоті серця, нестримний гін національної свідомості, організації і любові безмежна до Рідної Землі.

Град змищив збіжжя до колосочка. Висівчє Ваньо десять сотнарів вівса, зібрав дві чвертки посїду для курей. Були урядові комісії, занєсали... сто відсотків знищення і... поїхали.

Сорок кілометрів від повітового міста між Кошичком і Мережкою замісто село і кошає за голоду. В Європі.

Наша кров і твої крові і кість від крові твоїх найбідніший братам не має куска хліба їсти на Святій Вєчєр.

Чи направду можна допустити до того, щоб на наших очах скопало наше село голодовою смертю?

Ритунок! — качуть лемківські гори.

Муєнтє вайтєся ритунок!

І кичє коопєратива "Лєм-

ко" — рятуйте, бо село гине.

І не одно, і не тільки на Лемківщині. Кичє й апелює до грієї самої ундівшинської сєймєвої зграї ("парламентарної репрезєнтації"), "щоб занялася долею села Святковї Великої чимкорєш".

Чудаки там сидять, мабуть в тій коопєративі, які не розуміються на українській політиці" — каже вам послє ундівшинської вєзвєтєсь за такі "дрібязкові" справи, як рятування чємєвського, бойківського чи гуцульського села? Вони рятують цілу польсько-фашистську державу перед... Комінтерном — он що! Вони прийнуть невдовзі до тих вишнєєних українських сєл і забратимуть до польського війська усіх тих, хто буде ще в сєлєх постєти зброю.

Ось кого вони рятувать, а не лємківськє сєла.

КОНВЕНЦІЯ ЛФЄ ОДОБРИЛА РЕЗОЛЮЦІЮ ГУРТКА СОЦІАЛЬНОГО КРЕДИТУ

Едмонтон, Алта. — Група соціального кредиту в Стєлєвилл, Алта., вислала для одобрєння провінційної конвенції Ліги Фармерської Єдності резолюцію в справі насіння. Резолюція домагаєтєся, щоб фермери сплачували позичку за насіння через три роки без проценту. Конвенція ЛФЄ одобрила цю резолюцію. Президентом групи є С. Скєт, а секретєрєтє В. Кєлєдєж.

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

ЯК МОЖНА ТАНИМ КОШТОМ КУПИТИ І ВТРИМАТИ ДОБРОГО ЖЕРЕБЦЯ

В деяких фермерських дистриктах Алберти існує кооперативний план, на підставі якого фермери купують собі чистокровного жеребця досить танним коштом. План є такий простий і корисний, що не зашкодить іншим фермерам Алберти покористуватись ним.

Албертійський уряд не дає ніякої фінансової підтримки групам фермерів, які бажають набути доброго жеребця. Уряд дає інформації як організувати такі групи і де можна купити доброго жеребця. Така група в Алберті є зараз 16. Коли їх нема більше досі, то тільки тому, що не всі фермери чули про цей план. Тому ми уважаємо за відповідне повідомити албертійських фермерів, особливо читачів нашої газети, з цим кооперативним планом купівлі втримання такого жеребця.

Коли фермери певного дистрикту бажать завести у себе такий план, то вони повинні насамперед з'ясувати в групі і вибрати заряд. Заряд складається з голови, заступника голови, секретаря-скарбника і чотирьох директорів.

Ця група вибирає комітет з трьох людей, обов'язком якого є пошукати за відповідним жеребцем і купити його. Члени рішення, якої породи має бути жеребець і скільки кобилів він має обслужити.

Кожний член платить згори кошти обслуги за таке число своїх кобилів, яке жеребець має обслужити. Кошти такої обслуги мають бути такі, що коли кожний член заплатить згори за обслугу, то щоб в касі була така сума грошей, якої потрібно, щоб купити жеребця. В деяких випадках ці кошти треба буде змінити, це залежить від остаточної ціни, яку фермери заплатять за жеребця. Але приблизно, ці вклади можна назначити перед купном жеребця.

Коли жеребця вже куплено, тоді його віддається під догляд фермера, якого вибере заряд. Кожний член має право привертати до цього жеребця таке число кобилів, на яке він підписався, коли група організувалася і заплатив за обслугу згори. Тепер він не має платити за обслугу нічого через три роки. При кінці трьох років догляд за жеребцем стає його власником без ніякого купна, то значить, що він дістає жеребця за те, що тратив свій час коло нього.

Доглядач має підписати писемну угоду з групою фермерів, тобто з товариством, в якій є зазначені певні умови відносно того, як він має ходити коло жеребця, тобто доглядати його. В цій писемній угоді зазначається, що коли такий доглядач не буде притримуватись її, тоді він втрапить всяке право на власність жеребця.

В повисимі плани можна поробити деякі малі зміни, наприклад, коли група фермерів бажав заасекурувати жеребця, або хоче, щоб час від часу ветеринар оглянув його. Так само може бути мала різниця в коштах щодо самого ходження коло жеребця. Можна, наприклад, вирішити, що доглядач має тримати жеребця в стаї, а не водити з ним по фермах. Коли тримається жеребець в стаї, тоді й кошти менші. Коли треба заплатити якийсь екстрені кошти у зв'язку з утриманням жеребця, тоді з другим і третім році можна рахувати фермерів маленьку суму грошей від кожної кобили, щоб покрити додаткові кошти.

Регістраційний сертифікат на жеребця вписується на ім'я доглядача. Але він підписує трансфер, який разом з сертифікатом залишається в руках секретаря товариства, аж поки не скінчиться трирічний період часу.

За дальшими інформаціями в цій справі треба писати до департаменту рільництва в Едмонтоні.

Коли жеребця вже куплено, тоді його віддається під догляд фермера, якого вибере заряд. Кожний член має право привертати до цього жеребця таке число кобилів, на яке він підписався, коли група організувалася і заплатив за обслугу згори. Тепер він не має платити за обслугу нічого через три роки. При кінці трьох років догляд за жеребцем стає його власником без ніякого купна, то значить, що він дістає жеребця за те, що тратив свій час коло нього.

ЯК І ЧИМ ГОДУВАТИ ІНДИКІВ, ЩОБ БУЛА З НИХ КОРИСТЬ

Досліди, які переведено на багатьох експериментальних фермах в Канаді показують, що найбільшу користь з индиків можна мати тоді, коли їх годують шпинцею наполовину з вісом. Досліди роблені над 142 индиками, які призначено було для тучення, показали, що кожний з цих индиків, який з'їв пересічно 8,2 фунтів шпинцю і 4,36 фунтів віса, зискав пересічно 4,36 фунтів на вагу. Коли цих индиків годували, то показали, що кожний з них був від 4,38 ф. більше, як була його жива вага перед тученням.

Показалося, що годувати индиків шпинцею наполовину з вісом виносить 7,5 процент тинше, щоб придбати фунт м'яса, чи годувати їх самим вісом, а 23,7 проц. тинше, чим годувати їх шпинцею, вісом і ячменем по рівній частині.

Досліди показали, що коли фермер продає різні индиків пересічно по 16,13 ц. фунта, які він годував своєю шпинцею, тоді один фунт шпинцю принісє фермеру \$1,16; коли їх годували самим вісом, то овець принісє фермеру 65 ц. фунта, а коли їх годували самим ячменем, то це означє те саме, що вилити за фунтом ячменю 81 ц.

Коли индиків годували шпинцею наполовину з вісом, то бунель шпинцю принісє фермеру \$1,23 ц., а бунель віса 70 ц. Коли м'ясо индиків продали своїм молочним продуктам.

МОЛОЧАРСТВО ЯК ГОЛОВНА ІНДУСТРІЯ В КАНАДІ

Вінніпег. — Підчас обіду, який влаштував вінніпегський буржуазний клуб Ротарі в Роял Александар готелі минулої середи, Еллен С. Фрейзер, секретар і управитель Нешона Канієл оф Канада (Всєкраєва молочарська рада Канади), заявив, що на продукцію молока треба дивитись як на одну з найбільших індустрій Канади. Він сказав, що дійсні приходи продукції молока перевищують приходи продукції шпинцю.

Фрейзер заявив між іншим, що недалекий той час, коли Канада буде експортувати по великій частині молочних продуктів. Тепер вона експортує лише 7 процент цих продуктів. Більшість експорту становить сир.

Молочарство охоплює 17 процент загального населення Канади. Вінніпегський ринок є найбільшим в Канаді, де Канада продає свої молочні продукти.

ТВАРИННИЦТВО В СТЕПОВИХ ПРОВІНЦІЯХ ЗМЕНШИЛОСЯ В 1935 РОЦІ

В порівнянні до 1934 року, чисто живою скоту в степових провінціях в 1935 році зменшилося. Так говориться у звіті домініального статистичного бюро за місяць червень 1935 року.

Наприклад, число коней в трьох степових провінціях в 1935 році було 1,922,100, а в 1934 році всіх коней в степових провінціях було 1,926,300, або 4,200 голів більше, як в 1935 році.

Це беручи загально. Але коли брати кожен провінцію окрема, то справа не так эле представляється. Наприклад, в 1934 році в Манітобі було 296,000 голів коней, а в 1935 році це число зросло до 297,000. В Саскчевані було 932,200 голів коней в 1934 році, а в 1935 році воно зросло до 933,800 голів. В Алберті число коней зменшилося на 7,000 голів, з 698,300 до 691,300.

Всякі дані вказують на те, що число коней в степових провінціях буде зростає, але тепер воно є найменше, яке коли було за останні 11 років. Число рогатої худоби в степових провінціях сягнуло рекорду на протязі 11 останніх років в 1934 році. В тому році всієї рогатої худоби в степових провінціях нараховувано 3,869,500 голів, а в 1935 році воно впадо до 3,849,900 голів. В Манітобі число рогатої худоби в 1935 році зменшилося на 34,000 голів в порівнянні до числа в 1934 році, а в Саскчевані воно зменшилося на 18,000 голів. Причиною цього зменшення худоби в цих двох провінціях була недостача паші в наслідок посухи в 1934 році, як також те, що фермери посушливих околиць мусили продавати худобу, щоб дістати пару доларів на життя. Зате в Алберті, де справа з пашою для худоби стояла краще, число рогатої худоби зросло мільйонного року на 34,000 в порівнянні до 1934 року. Загально сподіваються, що кращі вилити на пашу в 1935-36 причиняться до збільшення числа рогатої худоби в степових провінціях, або що найменше воно залишиться таке саме, як було в 1935 році.

З початком 1936 року число свиней в Манітобі, Саскчевані і Алберті було менше, як колинебудь від 1930 року. Статистичні дані за червень 1935 року виявляють, що в той час було в трьох степових провінціях 1,507,000 голів, або 100,000 менше як було в 1930 році.

Всіх овець в степових провінціях є тепер 1,317,000. В порівнянні до 1934 року, число овець в Манітобі збільшилося на 2,000 голів, в Саскчевані на 11,500 голів, а в Алберті наступило зменшення на 56,000 голів.

ЕПІДЕМІЯ ТУБЕРКУЛОЗУ ЗАТЯКУВАЛА НАЙКРАЩУ ЧЕРЕДУ ХУДОБИ В АМЕРИЦІ

Американський департамент рільництва мав прекрасну череду худоби в Белтсвил, Меріленд. Черета складалася з 320 корів і кожна корова мала на собі сині кокарди, це значить, що на різних виставах ці корови діставали перші нагороди.

Нагло серед цієї череди корів вибухла епідемія туберкулозу, наслідком чого було те, що 89 корів треба було знищити. Урядники департаменту рільництва дуже здивовані цією подією, бо вони кажуть, що всі корови були регулярно тестовані чотири рази кожного року, та що в місяці жовтні 1935 року, коли їх останній раз тестовано, всі вони були цілком здорові.

89 корів, які знищено на розказ ветеринарів, представляли собою довгі роки праці, які виплекано череду худоби, яка вважалася за найкращу у світі. Научні дані, які збирано на протязі 18 років відносно цієї череди, втратили всяку вартість з наглим вибухом туберкулозу.

МАНІТОБСЬНІ ПАСІЧНИКИ ВІДЕУЛИ СВОЮ КОНФЕРЕНЦІЮ У ВІННІПЕГУ

Минулого тижня відбулася у Вінніпегу річна конвенція Товариства манітобських пасічників. В конвенції взяло участь 250 членів.

Наводячи цифри продукції меду в Манітобі, Л. Т. Флойд, секретар-скарбник товариства, сказав, що в 1935 році було в Манітобі 3,500 зареєстрованих пасічників, які мали 51,146 вуликів. Меду в 1935 році випродуковано 5,018,700 фунтів, а вошини 49,500 фунтів, тобто на кожний вулик припадає пересічно по 97 фунтів. Вартість всіх цих продуктів обчислена на \$366,940.

Едвард Браун, суперінтендент домініальної експериментальної ферми в Брендоні, Манітоба, говорив про досліди, які переведено через 11 років на експериментальній фермі в Мордені над бджолами в пачках. Він сказав, що бджоли в пачках треба спроваджувати між 15 квітня і 10 травня.

Перезимовані бджоли, говорив він, є звичайно ослаблені. Щоб надолужити втрати бджіл у вуликах, які востають в зиму, та щоб змінити пасіку, треба лучити бджоли одного вулика з іншим і так само докупувати бджоли в пачках. Браун сказав, що досліди виявили, що коли вулики не скріпити, то вони дають багато менше меду за сезон. Слабкі, нескріплені вулики, тобто такі, які вийшли через зиму, дають пересічно 40 фунтів меду за один сезон. Вулики, до яких було додано дві пачки бджіл, дають пересічно 80 фунтів меду за сезон кожний, а двофунтові пачки бджіл самі дають по 120 фунтів меду за сезон кожна.

Де для цього існують відповідні обставини і способи, говорив Браун, там треба перезимувати найсильніші вулики, а хто бажав скоро збільшити свою пасіку, той повинен купувати бджоли в пачках.

АЙЛЕР СКЛИКАЄ ПШЕНИЧНУ КОНФЕРЕНЦІЮ У ВІННІПЕГУ НА 25 ЛЮТОГО

Оттава. — В. Д. Айлер, домініальний міністр торгівлі і промислу заявив минулої середи, що він запросив фермерів збиратись купити, експортерів, членів шпинцевої ради та власників млинів на конференцію, що відбудеться 25 лютого у Вінніпегу. Конференція має обговорити питання, як збільшити продаж і вживання канадської шпинці.

Джеймс Р. Морей, з Вінніпегу, якого домініальний уряд призначив головою реорганізаційної шпинцевої ради на місце Джана І. МекФарленда, був в Оттаві минулої середи. Він мав мати нараду з шпинцевим підкомітетом кабінету, який складається з Дк. Дж. Гардієра, міністра рільництва; С. А. Доміна, міністра фінансів, і Т. А. Кріфара, міністра внутрішніх справ.

Голова шпинцевої ради не хотів вивинити, скільки шпинці має зараз на своїх руках шпинцева рада, або скільки вона продала від початку минулого грудня, коли її організовано. В цій справі він закликає таке саме становище, як уряд, а це: цілого не говорити про продаж шпинці, бо це "не є в публічному інтересі".

Кажуть, що при кінці липня 1935 року шпинцева рада мала на своїх руках 200,000,000 бушлів шпинці, але від того часу нова шпинцева рада мала продати досить новажну кількість, по конкуренційних цінах з шпинцею інших країн, хоч це не значить, кажуть члени збиральної ради і уряд, що Канада домінувала своєю шпинцею на світовій ринку.

Що з надходящої шпинцевої конференції у Вінніпегу ніякої користі для фермерів не буде, про це свідчить хоч би той факт, що збіжжєві біржа у Вінніпегу впадала з неї своєї задоволені, а дехто навіть говорить, що Айлер скликає цю конференцію в перодичній збільженні спекулянтами.

Айлер пропонує, щоб встановити так званий шпинцевий інститут, якого завданням було б розвивати шпинцеві питання. Цю пропозицію збіжжєві біржа шпинці підтримує. В 1933 році запроповано такий інститут і збіжжєві біржа у Вінніпегу це годі цей план підтримувала.

ЕКСПОРТ СВІЖИХ ОВОЧІВ З КАНАДИ ЗБІЛЬШИВСЯ

Оттава. — Домініальне бюро статистики повідомило минулого четверга, що загальний експорт свіжих овочів з Канади за дев'ять місяців, що скінчився з днем 31 грудня 1935 року, значно збільшився на \$2,000,000 в порівнянні з той сам час в 1934 році. За останні дев'ять місяців 1935 року Канада експортувала овочів вартості \$7,299,238.

Найбільше експортовано яблук, бо аж за \$6,663,185, в порівнянні до \$4,973,636 за той сам час в 1934 році. В самі тільки місяці грудні Канада експортувала 385,392 бочок яблук вартості \$1,575,370. З цього сама Велика Британія купила 376,211 бочок яблук вартості \$1,483,163.

Домініальне бюро статистики видало на днях третій звіт відносно продукції збіжжя в Канаді в 1935 році. Продукцію пшениці за минулий рік підраховано цим разом на 277,339,000 бушлів, або на 3,368,000 більше, як показував другий звіт бюро в місяці листопаді. Цей самий звіт говорить, що в 1935 році випродуковано в Канаді 4,490,000 бушлів пшениці більше, як 1934 року.

Загальну вартість випродукованого збіжжя в минулому році обчислено на \$506,613,900. Це є досить значне зменшення вартості збіжжя, випродукованого в Канаді 1934 року, яка становила \$549,079,600. Це значить, що хоч канадські фермери випродукували більше збіжжя в 1935 році, чим в 1934, то отримають за нього \$42,465,700 менше. Ось "перспективні" для фермерів сильно скорочення.

Третій звіт статистичного бюро в порівнянні до другого звіту в листопаді, підніс продукцію пшениці в Манітобі на 3,700,000 бушлів, в Саскчевані — на 3,000,000 бушлів, а в Алберті зменшив на 3,200,000 бушлів.

Ярої пшениці випродуковано в степових провінціях в 1935 році 259,500,000 бушлів, в 1934 році — 263,800,000 бушлів, а в 1933 році — 263,000,000 бушлів. До загальної цифри продукції ярої пшениці в 1935 році зараховано 17,800,000 бушлів.

МОЖНА СІЯТИ ПШЕНИЦЮ УШКОДЖЕНУ ІРЖОЮ

Давфін, Ман., — Досліди, які роблено над пшеницею ушкодженою іржою, дефінітивно виявили, що її можна вживати для насіння. Таку заяву зробив Ф. Л. Діксон, з Вінніпегу, на мітингу фермерів у Велі Ривер. У своїй заяві він покладає на зв'язі, які були зроблені на конференції відповідальних державних рільників, що відбулася в Саскатуні. Але треба вважати, щоб відділити від насіння все те зерно, що всохлося, як також те, що не встигло дозріти.

ЗБІЛЬШИЛИСЯ ІМПОРТИ ЧАЮ І КАВИ

Оттава. — Домініальне статистичне бюро видало минулої середи звіт, який показує, що за останні дев'ять місяців, що скінчилися з днем 31 грудня 1935 року, імпорти чаю збільшилися на близько 5,000,000 фунтів, а кави на більше як 2,000,000 мільйонів фунтів в порівнянні до імпорту за той сам період в 1934 році.

Чаю імпортовано за той час \$1,27,652 фунтів, вартості \$5,903,840, а кави імпортовано 26,304,096 фунтів, вартості \$2,576,650. За останні дев'ять місяців 1934 року Канада імпортувала 22,321,200 фунтів чаю, вартості \$5,301,796, а кави 24,419,604 фунтів, вартості \$2,806,955.

Хоч імпорти чаю і кави значно збільшилися в минулому році, то це не означає, що ці два продукти можна подібати в кожній фермерській хаті в Канаді. Є багато фермерських родин, які місяцями, а то й роками не чули запаху кави або чаю у своїй хаті.

Після переведення екзаменації над тисячами людей, шотландські вчені прийшли до висновку, що фермери середнього віку є здоровіші, як яка інша класа людей в Сполучених Державах.

ТРЕТІЙ ЗВІТ ДОМІНАЛЬНОГО СТАТИСТИЧНОГО БЮРА ВІЯВЛЯЄ, ЩО КАНАДА ВИПРОДУКУВАЛА 277,339,000 БУШЛІВ ПШЕНИЦІ В 1935 Р.

Врожай ярої пшениці в останніх трьох роках був майже однакокий, але багато нижчий пересічного врожаю. Якість пшениці з 1935 року є в загальному дуже бідна в наслідок шкоди від іржі і морозу.

Щодо продукції віса, то попередні звіти статистичного бюро не брали на увагу шкоди від морозу в Саскчевані і Алберті. Тепер показується, що віса в степових провінціях є менше, як показували два перші звіти цього бюро. Все такі продукція віса в степових провінціях була минулого року більша як коли небуло від 1930 року, бо становила 394,348,000 бушлів в порівнянні до 321,120,000 бушлів в 1934 році.

Продукцію ячменю в 1935 році підраховано на 83,975,000 бушлів в порівнянні до 63,742,000 бушлів в 1934 році. Збільшилася теж продукція жита і льону. Минулого року випродуковано в степових провінціях 9,606,000 бушлів жита і 1,471,600 бушлів льону.

ГРЕЙПФРУТ

Всім відомо, що таке цитрина і помаранч. Але майже ніхто в радянській країні не знає про те, що в результаті сполучення цих двох видів вдалося одержати знаменитий по своїм смаковим і цілючим ознакам гібрид, так званий "грейпфрут". Цвітуча Флорида в великій кількості зараз обслуговує цим овочем міста Сполучених Держав. Він має аромат і солодкість, як помаранч, а кривість з цитриною дає йому приємну kwasноту. Аналіз показав, що в грейпфруті є велика кількість вітамінів.

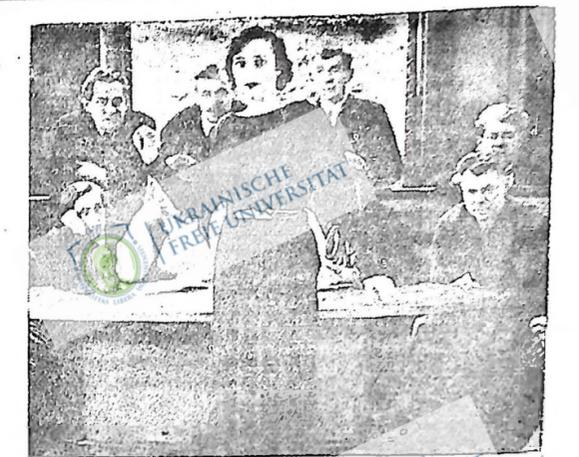
В Кривому (Західна Грузія), де 200 тисяч гектарів гнлого бодота і непроходних заросли зараз перетворюються шляхом осушення в радянську Флориду, шматок в 240 гектарів виділений під радоси Главконсерву. Тут в минулому році були посаджені перші три тисячі молодих дерев грейпфрут. Грунт, клімат, відсутність холодних вітрів дають можливість створити перше пробне господарство повної культури в радянських роках саджанці будуть доведені до 160 гектарів і тільки цей один радоси зможе дати країні врожай в кількості біля 30 мільйонів штук прекрасних овочів.

Грейпфрут не видержує морозу більше 8 градусів. Зараз на допомогу совиє серед саджань поставлені нафтові оградки, за допомогою яких буде регулюватись температура в саду.

Останні повідомлення з Північного півночі про те, що стан буде мати перший врожай смачних, покритих ярко-оранжевою пахучою шкіркою "помаранчо-цитрин".

ЩАСЛИВЕ БЕЗТУРБОТНЕ ЖИТТЯ РАДЯНСЬКОЇ ЖІНКИ ДАЄ ЇЇ МОЖЛИВІСТЬ ГАРНО ВИБИРАТИСЯ. ОСЬ НА ДНІХ ОРГАНІЗОВАНО ВИСТАВУ МОДЕЛІВ АКНАЙКРАШІХ КОСТЮМІВ ДЛЯ РАДЯНСЬКОЇ ЖІНКИ.

На картині видно одну робітницю в вечірньому костюмі на виставі в Москві, яку приглядаються представники фабрики, де виробляються жіночі костюми. Найкращий модель з тих костюмів, який виграв змагання, вживють для зготовлення вечірніх костюмів для радянських жінок.

Щасливе безтурботне життя радянської жінки дає їй можливість гарно вибиратися. Ось на дніх організовано виставу моделей акнайкращих костюмів для радянської жінки. На картині видно одну робітницю в вечірньому костюмі на виставі в Москві, яку приглядаються представники фабрики, де виробляються жіночі костюми. Найкращий модель з тих костюмів, який виграв змагання, вживють для зготовлення вечірніх костюмів для радянських жінок.

ТРЕТІЙ ЗВІТ ДОМІНАЛЬНОГО СТАТИСТИЧНОГО БЮРА ВІЯВЛЯЄ, ЩО КАНАДА ВИПРОДУКУВАЛА 277,339,000 БУШЛІВ ПШЕНИЦІ В 1935 Р.

Домініальне бюро статистики видало на днях третій звіт відносно продукції збіжжя в Канаді в 1935 році. Продукцію пшениці за минулий рік підраховано цим разом на 277,339,000 бушлів, або на 3,368,000 більше, як показував другий звіт бюро в місяці листопаді. Цей самий звіт говорить, що в 1935 році випродуковано в Канаді 4,490,000 бушлів пшениці більше, як 1934 року.

Загальну вартість випродукованого збіжжя в минулому році обчислено на \$506,613,900. Це є досить значне зменшення вартості збіжжя, випродукованого в Канаді 1934 року, яка становила \$549,079,600. Це значить, що хоч канадські фермери випродукували більше збіжжя в 1935 році, чим в 1934, то отримають за нього \$42,465,700 менше. Ось "перспективні" для фермерів сильно скорочення.

Третій звіт статистичного бюро в порівнянні до другого звіту в листопаді, підніс продукцію пшениці в Манітобі на 3,700,000 бушлів, в Саскчевані — на 3,000,000 бушлів, а в Алберті зменшив на 3,200,000 бушлів.

Ярої пшениці випродуковано в степових провінціях в 1935 році 259,500,000 бушлів, в 1934 році — 263,800,000 бушлів, а в 1933 році — 263,000,000 бушлів. До загальної цифри продукції ярої пшениці в 1935 році зараховано 17,800,000 бушлів.

ЗБІЛЬШИЛИСЯ ІМПОРТИ ЧАЮ І КАВИ

Оттава. — Домініальне статистичне бюро видало минулої середи звіт, який показує, що за останні дев'ять місяців, що скінчилися з днем 31 грудня 1935 року, імпорти чаю збільшилися на близько 5,000,000 фунтів, а кави на більше як 2,000,000 мільйонів фунтів в порівнянні до імпорту за той сам період в 1934 році.

Чаю імпортовано за той час \$1,27,652 фунтів, вартості \$5,903,840, а кави імпортовано 26,304,096 фунтів, вартості \$2,576,650. За останні дев'ять місяців 1934 року Канада імпортувала 22,321,200 фунтів чаю, вартості \$5,301,796, а кави 24,419,604 фунтів, вартості \$2,806,955.

Хоч імпорти чаю і кави значно збільшилися в минулому році, то це не означає, що ці два продукти можна подібати в кожній фермерській хаті в Канаді. Є багато фермерських родин, які місяцями, а то й роками не чули запаху кави або чаю у своїй хаті.

ГРЕЙПФРУТ

Всім відомо, що таке цитрина і помаранч. Але майже ніхто в радянській країні не знає про те, що в результаті сполучення цих двох видів вдалося одержати знаменитий по своїм смаковим і цілючим ознакам гібрид, так званий "грейпфрут". Цвітуча Флорида в великій кількості зараз обслуговує цим овочем міста Сполучених Держав. Він має аромат і солодкість, як помаранч, а кривість з цитриною дає йому приємну kwasноту. Аналіз показав, що в грейпфруті є велика кількість вітамінів.

В Кривому (Західна Грузія), де 200 тисяч гектарів гнлого бодота і непроходних заросли зараз перетворюються шляхом осушення в радянську Флориду, шматок в 240 гектарів виділений під радоси Главконсерву. Тут в минулому році були посаджені перші три тисячі молодих дерев грейпфрут. Грунт, клімат, відсутність холодних вітрів дають можливість створити перше пробне господарство повної культури в радянських роках саджанці будуть доведені до 160 гектарів і тільки цей один радоси зможе дати країні врожай в кількості біля 30 мільйонів штук прекрасних овочів.

Грейпфрут не видержує морозу більше 8 градусів. Зараз на допомогу совиє серед саджань поставлені нафтові оградки, за допомогою яких буде регулюватись температура в саду.

Останні повідомлення з Північного півночі про те, що стан буде мати перший врожай смачних, покритих ярко-оранжевою пахучою шкіркою "помаранчо-цитрин".

ГРЕЙПФРУТ

Всім відомо, що таке цитрина і помаранч. Але майже ніхто в радянській країні не знає про те, що в результаті сполучення цих двох видів вдалося одержати знаменитий по своїм смаковим і цілючим ознакам гібрид, так званий "грейпфрут". Цвітуча Флорида в великій кількості зараз обслуговує цим овочем міста Сполучених Держав. Він має аромат і солодкість, як помаранч, а кривість з цитриною дає йому приємну kwasноту. Аналіз показав, що в грейпфруті є велика кількість вітамінів.

В Кривому (Західна Грузія), де 200 тисяч гектарів гнлого бодота і непроходних заросли зараз перетворюються шляхом осушення в радянську Флориду, шматок в 240 гектарів виділений під радоси Главконсерву. Тут в минулому році були посаджені перші три тисячі молодих дерев грейпфрут. Грунт, клімат, відсутність холодних вітрів дають можливість створити перше пробне господарство повної культури в радянських роках саджанці будуть доведені до 160 гектарів і тільки цей один радоси зможе дати країні врожай в кількості біля 30 мільйонів штук прекрасних овочів.

Грейпфрут не видержує морозу більше 8 градусів. Зараз на допомогу совиє серед саджань поставлені нафтові оградки, за допомогою яких буде регулюватись температура в саду.

Останні повідомлення з Північного півночі про те, що стан буде мати перший врожай смачних, покритих ярко-оранжевою пахучою шкіркою "помаранчо-цитрин".

ГРЕЙПФРУТ

Всім відомо, що таке цитрина і помаранч. Але майже ніхто в радянській країні не знає про те, що в результаті сполучення цих двох видів вдалося одержати знаменитий по своїм смаковим і цілючим ознакам гібрид, так званий "грейпфрут". Цвітуча Флорида в великій кількості зараз обслуговує цим овочем міста Сполучених Держав. Він має аромат і солодкість, як помаранч, а кривість з цитриною дає йому приємну kwasноту. Аналіз показав, що в грейпфруті є велика кількість вітамінів.

В Кривому (Західна Грузія), де 200 тисяч гектарів гнлого бодота і непроходних заросли зараз перетворюються шляхом осушення в радянську Флориду, шматок в 240 гектарів виділений під радоси Главконсерву. Тут в минулому році були посаджені перші три тисячі молодих дерев грейпфрут. Грунт, клімат, відсутність холодних вітрів дають можливість створити перше пробне господарство повної культури в радянських роках саджанці будуть доведені до 160 гектарів і тільки цей один радоси зможе дати країні врожай в кількості біля 30 мільйонів штук прекрасних овочів.

Грейпфрут не видержує морозу більше 8 градусів. Зараз на допомогу совиє серед саджань поставлені нафтові оградки, за допомогою яких буде регулюватись температура в саду.

Останні повідомлення з Північного півночі про те, що стан буде мати перший врожай смачних, покритих ярко-оранжевою пахучою шкіркою "помаранчо-цитрин".

ГРЕЙПФРУТ

Всім відомо, що таке цитрина і помаранч. Але майже ніхто в радянській країні не знає про те, що в результаті сполучення цих двох видів вдалося одержати знаменитий по своїм смаковим і цілючим ознакам гібрид, так званий "грейпфрут". Цвітуча Флорида в великій кількості зараз обслуговує цим овочем міста Сполучених Держав. Він має аромат і солодкість, як помаранч, а кривість з цитриною дає йому приємну kwasноту. Аналіз показав, що в грейпфруті є велика кількість вітамінів.

В Кривому (Західна Грузія), де 200 тисяч гектарів гнлого бодота і непроходних заросли зараз

Кривава "Паціфікація" на Волині

Шелбрук, Саск. — Вислано \$2 на передплату "Фарм. Життя", яка кінчиться 15 січня. При тій нагоді хочу написати про криваву паціфікацію на Волині, яка не оминула і мійого рідного села Обеніж, на Ковельщині.

14 січня приїхала зі старого краю до мене моя мама, яка оповіла так: Біля 12 грудня 1935 року в Івана Брагнюка заночував незнайомий товариш, про що якийсь провокатор доміс поліції. Рано вже були в селі 4 поліції і шукали за незнайомим по хатах, бо не знали в котрій саме хаті він ночував. Один поліцейський прийшов до хати Брагнюка і застав всіх при сніданні. Не надуваючись довго, незнайомий стріляв до поліцейських, рашив його і сам, обстрілюючись від погоні поліції, утік.

Розлючена поліція вернула назад до хати Брагнюка, почала його катувати аж до смерті. Описав поліцейські почали катувати і його дружинку. В тім побачили, що Брагнюк ще ворохнувся. Тоді один з поліцейських стріляв до нього, поранив його смертельно. Після цього відвезено його до шпиталю, де він бореться зі смертю.

На другий день до села приїхала більша сила поліції і арештувала 6 чоловіків. Зійшлися велике число жінок і хотіли відбитися арештованих. Поліція хотіла стріляти до жінок, а один кат навіть сказав "я вас зараз положе змерцьон з петнасьце". Але жінки не відступали, а їм на поміч почали надходити великі гурти жінок з сусідніх сіл. Тоді поліція почала відступати, забравши з собою арештованих. Жінки бігли за ними і кричали "віддайте наших чоловіків".

Третього дня приїхала до села велика сила поліції з Ковля та з сусідніх міст, і почала переводити "паціфікацію". Забирали з хат муку, збіжжя і перемішували з піском, або з чим попало, щоб лише воно не було придатне для ужитку. Овес висипали на дорогу. У вдови Пистимки Гарасимчук розвалили в хаті піч та груби. Разом з "паціфікацією" переводили також і арешти. Всіх мужиків в молодіші віці, жінок і дівчат, де кого зпалали і в чім кого застали, не питаючи, арештували і зганяли в одне місце. Тут були селяни лише в одній сорочці, без шапок. Наше село порозкидане, отже поліція на конях вганяла скільки коні могли бігти. Аж піна з коней спаладала. Арештованих примушували бігти

разом з кінями. Хто падав, того біли нагаями до безтями. Коли пригнали арештованого на призначене місце, тоді казали падати на сніг. Котра з жінок хотіла підложити під голий коліна спідницю, то її біли по пальцях аж до крові. Так тримали на снігу цілих три години, а потім бігом пігнули всіх 25 верств аж до Ковля, в такій одежі, в якій кого зпалали. Коли хто з рідні хотів подати арештованому кусок хліба чи якусь одежку, того біли до безтями.

Хто падав від втоми в часі того дикого маршу, того поліція з коня ловила за руки і волікла по снігу за конем. Коли вже поліція змучилася волочити жертву, тоді кидали їх на підводу, мокрих, змучених, несприятлих.

В Ковлі тортували всіх три дні, але в той час в іншому селі скоїлося подібне, як у нас.

Поліція пригнала до Ковля стільки арештованих, що не було де їх всіх помістити. Тоді з наших селян затримала двох, а всіх інших випущено нанів живими.

Так гуляють польські кати по наших зубожілих українських селах.

Нема слів, щоб все це описати до подробиць, а друге це, що старенька жінка не приглянула до всього того, що там робилося.

Таке саме жахливе катування влаштували польські сатрапи в сусідньому селі Соловичі.

Прошу помістити на сторінках "Фарм. Життя" хоч яку коротку жахливу історію, яка пробилася на світ. Хай бачить цілий світ, як жорстоко знущається польська шляхта над безборонним українським трудящим населенням.

Ф. Соловонюк.

ФАРМЕРИ В ЛЕК ДУ БОНЕТ ЗВОДЯТЬ БОРОТЬБУ ЗА РЕЛІФ І НАСІННЯ

Брайтстон, Ман. — Фармери Лек ду Бонет муніципалю відбули ряд митингів в справі насіння, якого багато фермерів потребують, бо їржа знищила минулого року засіви.

Боротьбу за насіння почали фермери в першій дивізії. На митингах промовці обговорювали питання насіння і фермери домагалися, щоб уряд вчасно забезпечив їх потрібною кількістю насіння. За фермерами першої дивізії пішли фермери 2, 3 і 4 дивізії.

Друге не менш важливе питання є вистачаючий реліф для фермерів. Фермери домагалися, щоб муніципальна рада дала реліф і ояг для їхніх родин. Під натиском фермерів провінціоніальний уряд прислав норсу, яка оглянула стан здоров'я фермерів. Також фермери дістали ояг, хоч не всі і не в достаточній кількості, але певна частина фермерів дістала.

7 січня відбулося засідання муніципальної ради, на яке прибули делегати фермерів. Перша делегация предложила петиції і домагалася реліфу, а друга домагалася директного реліфу і насіння. Після довшої дискусії муніципальна рада рішила передати цю справу до провінціоніального уряду й вислати від себе делегацию.

Фармери знов скликали митинг, на якому домагалися зв'язку з політкою делегацией до провінціоніального уряду. Делегация зай-

вила, що пан Гой і МекНамара порадили її скликати спеціальне засідання муніципальної ради, на якому вони пояснять справу насіння, реліфу, кредиту та т.зв. Транс Канада райвей, за який наш муніципал має сплатити \$15,000 доларів. Муніципальна рада домагається, щоб цей довг скацелювати тому, що ця дорога є державною і наш муніципал не повинен за неї платити.

На засіданні муніципальної ради МекНамара сказав, щоб муніципал дав фермерам насіння, яке вони повинні звернути бушель за бушель.

Це буде так, що муніципал дасть насіння й стягне за це приплатенні податку. Тоді це не буде бушель за бушель. Такий звіт дав фермерам радній першої дивізії і закликав фермерів далі боротися за реліф і за беззворотне насіння.

21 січня відбулося спеціальне засідання муніципальної ради, на якому піднято багато важливих справ. Також відбувся митинг фермерів в Ред Дір, на якому був присутній т. Симкін. Після звіту наших радних та дискусії фермерів т. Симкін говорив до фермерів про різні важливі справи і вказував, як треба робити, щоб поліпшити наше життя. Кількома словами він згадав про лобавітання, яку присутні по довшій дискусії нап'ятували і засудили.

Фармкор.

До Мексика недавно вернувся з Спол. Держав генерал Плутарко Калес, бувший диктатор-президент Мексика. Своїм поворотом він обурив трудящі маси Мексика, які влаштувають великі демонстрації та домагаються, щоб Калес забрався з країни. На картині — (ліва) Калес, який недавно давав зйзання у суді в справі пачкування амуніції.

"СВЯТА ВЕЧЕРА" В ГАЛИЧИНІ

Олена розіклала в печі вогонь а сама взялася до порядків у хаті.

Як запрятала хату то приступила до печі знов.

— Федоре, йди до Юрка та може позичиш до після свят хоч 20 грошів на цукор. А ні, то їж пшеницю не солоджену. Федір пішов і скоро вернувся.

— А що?
— Нема — сказав і сів на лаву та крутив цигара з конюшинового цвіту.

— Та чого ти сів, як у неділю.

— Та хочу закурити. Йй га, що за господар! певно не обійду свої воли!

Олена втопила свої очі у Федорове лице, що видавалося дуже бліде.

— Хто, я? — став Федір.

— Так ти.

— Намальований — кажеш?

А ти йка, дуже красна?

— Ні, але такий-іс став, соть на лаву ложи.

Посинів, понорнів, фе!

— Ану, ану! Дивиси у піч, а не на мене. Ти виділа мене вперед. Я не був такий. То це коло тебе такі гаразда що юрнію тебе з тобою і бліду, як смерть.

Сказав і втік як німій.

Вогонь в печі горів, пшениця доходила.

Вечоріло.

— Но, а з цукром як? — пита Федір. Таки нема?

— А відки! Не солоджену будеш їсти.

— Ні не буду. Піду і позичу дес кілька кусків цукру.

— У кого? — У мене. А то нема людей?

— Ну то йди. Встав і пішов.

Вже коло стола. Перед Оленою і Федором стояла одна справа: пшениця не солоджена.

— Но, аби цу царину чорт забрав, тай ще раз забрав! — Уже доста, мовчи вже!
— Та як то? Раз нічого нема цукру. Кожній кужі їж несолоджену пшеницю мусить їсти. Агій на таке! Різдво, а люди без цукру. Мой, та я цілу царину збігаю!

Сиділи і вечеряли. Олена дивилася сумними очима. Були втоплені у Федорове бліде лице.

Думала:

— Оцес став намальований! чистий мертвець!

Від Юрка зза потоку почувлись колядники. Гомоніли по-в радисть.

Але на Федоровім лиці радості не було.

У его грудях палахкотіла лють.

Палахкотіла.

Як і у всіх тих, що в цей сам вечер ілі подібну вечеру. А їх тисячі, їх мільйони....

Микола Зоряний.

АРЕШТУВАЛИ 25 ЗА ЗМОВУ

Париж. — З Туреччини повідомляють, що в Анкарі арештовано 25 осіб, яких обвинувачують за "практикування релігійних реакційних церемоній" і за змову проти республіки.

МАЛЕНЬКИЙ ДОКАЗ ТОГО, ЩО МОЖНА ЗРОБИТИ ОРГАНІЗОВАНОЮ АКЦІЄЮ

Бітгар, Саск. — Коли місцеві організатори і члени робітничо-фермерських організацій говорять, що організованим способом можна багато вибороти і поліпшити своє життя, то є ще такі люди, які не вірять в силу організації. Коли наші члени говорять, що масовими протестами ми добилися звільнення з Кінгстонської тюрми Тима Бака і інших наших провідників, то деякі фермери кажуть, що то пани такі "добри" і подарували їм певну частину карі.

У нашій місцевості, ще в осені один фермер заплатив на своїй фермі солому. Зірвався сильний вітер, перекинув вогонь на солому другого фермера, яка також згоріла. Цей другий фермер подав першого до суду і суд присудив першому заплатити \$33.60 карі.

Члени місцевого відділу ЛФЕ знають, що засуджений фермер є бідний і ніяк не зможе заплатити такої великої карі. До того він зовсім невинний, що вітер перекинув вогонь на солому іншого фермера. Виробили план. Почали збирати гроші на оборону фермера і одночасно збирали

підписи на петицію до уряду, в якій пояснили невинність засудженого фермера. В петиції вони сказали, що солома була запалена тижнем перед вітром, що фермер не підпав сусідові соломи навмисне і що він дуже бідний та ніяк не зможе заплатити карі.

Таку петицію враз з підписами вислано до провінціоніального уряду в Ріджайні звідки ми дістали повідомлення, що на справу ще раз переглянуть. Довший час не було про це відомості, аж нарешті написали з Ріджайні, щоб фермер заплатив \$8.60 судових коштів.

Треба сказати, що ми збрали досить грошей на заплачення карі. Коли отримали таке повідомлення з Ріджайні, то зібраних \$33.60 ми заплатили судові кошти, а за решту \$25 ми купили для дітей фермера дешо з убранням. Ця маленька справа кан буде переконливим доказом для всіх тих, що ще сумніваються і не вірять в організовану силу, не вірять, що резолюціями і петиціями можна добитися всякої полекші.

Ч. П.

НАГАДАЛИ СОБІ ЗА "ПРАВДУ" АЖ ТОДІ, КОЛИ ЇХ ВИКИНУТО З ОРГАНІЗАЦІЇ

Капел, Саск. — Коли я отримав "газету" Кобзея і Хвалібоги, мені прийшло на думку, як то свого часу Кобзей був в Ріджайні і пояснював справу Козловського і ще деяких одиниць, які в той час видали два чи три свистки, як їх тоді назвав Кобзей. Тих свистків я не бачив, бо тодішня трупка не мала нагоді оповістити моєї адреси з нагоди владивництва.

Перегадаю я ту "правду" і думаю своїм розумом, як це каже Кобзей. І надумав я таке: Кобзей, Хвалібога, Лобай і інші "дуже правдолюбиві" довгі роки були членами робітничо-фермерських організацій і виступають тепер з "правдою". Виходить, що все, що вони до тепер робили і говорили, все це була брехня. Де ви були тоді, коли та, як ви тепер кажете, неправда, творилася? В такі дуже "справедливі" години таку вашу "правду" в світі, як би так можна було заплітати в Кобзеву середину, то там побачив би багато "дійсної правди".

Ви стали дуже "правдивими" аж тоді, як опинились за дверима організації і вислаєте "в ім'я правди" найбільші брехні, щоб ними обдурювати українських робітників і фермерів. Ви тепер

стали такі ширі, що не кажете навіть кілька соток голарів на поширення своєї контрреволюційної "правди".

Вашу пораду, щоб не піддавати під вплив агітаційних фраз, я приймаю і якраз так і роблю. Під вплив ваших фраз я не підпаду. Тут приходить мені на думку приповідка "сама свиня мійок дери і сама кричить". Цю приповідку дуже добре можна пристосувати до вас. У вашому пахвілі повно самохвальби і більш нічого. Можна багато про це писати, але я уважаю, що краще покинути з вами раз назавжди. Шкода місця в газеті. На мою думку і так забагато місця присвячено вам.

Нема дурних, щоб сьогодні так легко повірили різним контрреволюційним типам. Їхнім свисткам та пахвілям. Ми вже навчилися в організації пізнавати правду. Рядові члени повинні шире взятися до праці і добре контролювати наших провідників, щоб в майбутньому заздальгидь знищити гнізда контрреволюції, коли б їх пробували зплатити собі різні Лобай, Кобзей і Хвалібоги в наших організаціях. В. Пурч.

РАДЯНСЬКА УКРАЇНА НА ВЕЛИКОМУ ПІДНЕСЕННІ

Металургійні заводи і золота промисловість, харчова промисловість і соціалістичне сільське господарство, Донбас, Урал, Туркменістан, Кавказ, Таджикистан — з усіх підприємств, з усіх кімбів нашої великої країни пролетарі і колгоспники знають допесення більшовицької партії про нові сталінські перемоги соціалістичної будівництва.

Ця підстава, внаслідок чого в нашій країні за цей рік не народжені і не влетені сільські стачаносці, а в містах, шахтах і електростанціях, на фабриках і лісорозробках. У своїй несебівній історичній промові на всеосяжній стачаносській нараді товариш Сталін з геніальною прозорливістю підкреслив величезне значення стачаносного руху в нашій великій країні.

В загальному переможному хорі вільних народів СРСР твердо і гордо звучить голос щасливого народу Радянської України — незламного форпосту великого Радянського Союзу. Саме про перемоги соціалістичної України розповідає у своїй прекрасній, новій найглибшого змісту промові тов. П. П. Постинцев на третьому злоті колгоспників-ударників Київської області. У своєму виступі тов. П. П. Постинцев підкреслив нові досягнення УСРР в соціалістичному сільському господарстві, промисловості, в розвитку української риденської культури; він звав глибокий аналіз розвалу народного господарства фашистської Польщі та її колоній Західної України.

Колгоспні і радгоспні виробничі України в цьому році робить новий крок вперед, вперед прожайшій території колгоспних становити проти бід в минулому році. Річка ширела прожай-

ність цукрових буряків: у порівнянні з минулим роком вона збільшилася на 57 проц.; в середньому по Україні зібрано 33 тис. буряків з гектара проти 86 тис. у 1934 році. Значно зросло в цьому році врожайність таких технічних культур, як льон, бавовник, тютюн.

Тваринництво, яке ще недавно було відсталого діянькою, дало значний зріст.

Ціх успіхів сільське господарство України домоглося тому, що партія більшовиків виховала і підготувала людство, що зміють осідлати аграрну культуру і техніку сільського господарства; вироювсь трих п'ятикотишниця, очолюваний Марією Демченко, який високою широті прапор боротьби за нові соціалістичні рекорди продуктивності праці в колгоспному виробництві.

Тов. Постинцев у своїй промові дав окремий картинку нечуваного піднесення промисловості Радянської України. Робітничо-селянський уряд створив

за останні роки цілий ряд нових галузей виробництва, побудував нові заводи-гіганти, про які дореволюційна Україна навіть і мріяти не могла. Створено тракторну промисловість, авіаційну, хемічну, алюмінієву, комбайнобудування, турбогенераторну і т. д. і т. д. Фабрики і заводи Радянської України переможно закінчують свій виробничий рік. Металургія і хемічна промисловість, харчова і легка індустрія, машинобудівельна і місцева промисловість рапортують про дострокове закінчення річного виробничого плану, про нові успіхи у боротьбі за рентабельність підприємств, про могутній розвиток стачаносного руху, який ламає старі технічні норми, викриває нові рекорди і дає можливість перекивати проєкту потужніших наших найбільших заводів.

Разом і з сільським господарством і промисловістю зростає радянська українська культура. Побудовано велику кількість нових шкіл у містах і селах України; а кожним дивом зростає кількість театрів, кіно, клубів, будинків піонерів, хатно-дільниць та інших культурних закладів.

Перемоги, які говорять про нашу силу і міць, про наші прекрасні перспективи, про зростання заможного культурного життя трудящих, про буйний розквіт цілого народного господарства України, — особливо виразно виділяється розпад народного господарства панської фашистської Польщі та Західної України. Промисловість і сільське господарство польської фашистської держави грізно у ледачах економічної кризи. Величезна частина фабрик, заводів, шахт не працюють. Виробництво скоротилося майже на 40 проц. порівняно з 1928-29 рр. Польські, українські і білоруські трудящі, пригнічені і експлуатовані поміщиками і кантаїстами Польщі, стогнуть від жаху безробіття. Голод, безкультури, зубожіння, смерть ось що чекає на кожного кроці пролетаря і трудящого селянина в Польщі. Обов'язково зменшилася кількість сиромоїтських сільських населених Польщі. Прибутки селян з кожним роком зменшуються, їх стає погіршується це більше великими податками, які вони повинні сплачувати панській державі Радяній, Польській, Сангушковиці тощо.

Ще гірший стан трудящих Західної України. Перетворена з допомогою агентів польського і німецького фашизму Левницьких, Коновальців, Мухарих — на колонію панської Польщі, Західна Україна не має ніяких перспектив виборитися з безодні зубожіння. Місцеві українські зменшуються кількістю українських шкіл та шкіл, які закриваються фашистським урядом. Ненормованість трудящої людності доходить до 50 проц., а серед жінок до 76 проц. Там — у Польщі і Західній Україні — влада фашистів несе безперервне зубожіння, жах безробіття, голод і виснажені трудящих. Тут — у Радянській Україні — розквіт заможного культурного життя.

Радянська робітничо-селянська Україна почала дихати на новій соціалістичній груді. Робітники та колгоспники України працюють тепер на себе, на свою робітничо-селянську державу, на свою соціалістичну батьківщину. Нема поміщиків, нема куркулів у нашій країні, ні російських, ні польських, ні українських, так само, як не стало старої Москви, так само, як не стало старої Петрограда,

да, так само, як не стало старої Києва, інших гнізд павуків-експлуататорів трудящих. Немає російських, ні європейських, ні польських, ні українських, ні буржуйських експлуататорів. Є СРСР, є великий народів Союз, є могутня Радянська країна, яка влєвено буде своє щасливе життя. Є квітуча Радянська, робітничо-селянська Україна — незламний, могутній форпост великого Радянського Союзу." (П. П. Постинцев).

В 1936 році в Радянській Україні стоять нові величезні завдання. Ми мусимо добитися суцільно високих урожаїв, кругого піднесення продуктивності тваринництва. Ми мусимо дати нових успіхів в усіх галузях соціалістичної індустрії. Ми мусимо зробити новий крок на шляху да-паного розгортання заможного, культурного життя всіх трудящих. Ці завдання ми розв'яжемо в боротьбі за реалізацію історичних настанів товариша Сталіна, в боротьбі за дальше розгортання стачаносного руху по всіх підприємствах, в усіх кутках нашої великої країни.

"Пролетарська Правда".

